Sfântul sfinţit mucenic Mochie

(s.v. 11 mai / s.n. 24 mai)

Materiale despre Sfântul sfinţit mucenic Mochie:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-sfin%C5%A3it-muc-Mochie-(11-mai)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Mochie+

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Mochie

****

Sfântul sfinţit mucenic Mochie a fost preot al Sfintei Biserici a lui Dumnezeu celei din Amfipol. Părinţii lui se numeau Eufratie şi Eustatia, trăgându-se din Roma cea

veche, de bun neam şi bogaţi. Sfântul Mochie se nevoia pururea la învăţătură şi propovăduia pe Hristos şi poruncea şi-i sfătuia pe toţi să se apere de rătăcirea idolilor.

Index

Evanghelia şi Apostolul zilei 3
În această lună, ziua a unsprezecea - Sfântul sfinţitul mucenic Mochie și înnoirea Constantinopolului (Minei).....5
Canon de rugăciune către Sfântul sfinţit mucenic Mochie 16
Acatistul Sfântului sfințit mucenic Mochie, preotul lui Dumnezeu din Macedonia.....25
Imnografie 35
Vieţile Sfinţilor - Pătimirea Sfântului mucenic Mochie.....36
Sfântul sfințit mucenic Mochie - drumul spre sfințenie 43
Sinaxar - Pomenirea Sfântului sfinţitului mucenic Mochie 45
Sinaxar - Sfântul sfințit mucenic Mochie Preotul - 11 mai.....47
Arhid. Ştefan Sfarghie - Sinaxar - Sfântul sfinţit mucenic Mochie preotul 49
Iulian Dumitraşcu - Calendar ortodox - Sfântul sfinţit mucenic Mochie preotul; Sfântul ierarh Metodie şi Sfântul cuvios Chiril, luminătorii slavilor.....51
Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfântului sfinţitului mucenic Mochie 55
Sfântul mucenic Mochie (11 mai) 56
Icoane.....58

Evanghelia şi Apostolul zilei

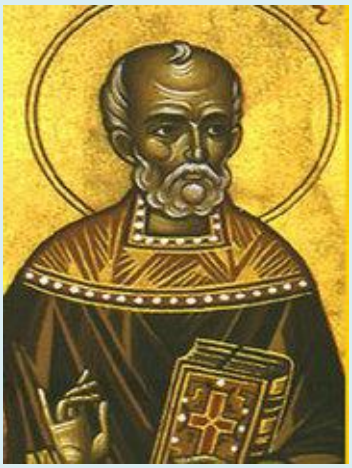

Evanghelia

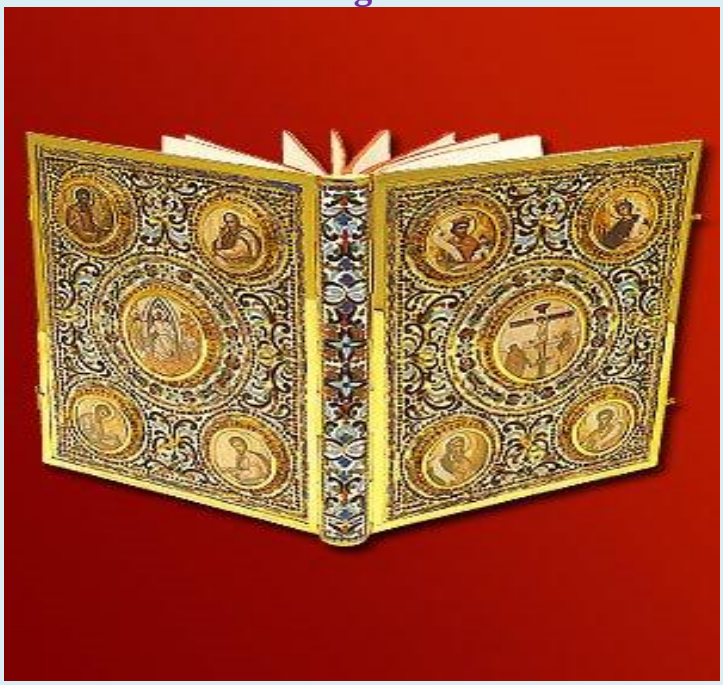

Ev. Ioan 15, 9-16

9.Precum M-a iubit pe Mine Tatăl, aşa v-am iubit şi Eu pe voi; rămâneţi întru iubirea Mea.
10.Dacă păziţi poruncile Mele, veţi rămâne întru iubirea Mea după cum şi Eu am păzit poruncile Tatălui Meu şi rămân întru iubirea Lui.
11.Acestea vi le-am spus, ca bucuria Mea să fie în voi şi ca bucuria voastră să fie deplină.

12.Aceasta este porunca Mea: să vă iubiţi unul pe altul, precum v-am iubit Eu.
13.Mai mare dragoste decât aceasta nimeni nu are, ca sufletul lui să şi-l pună pentru prietenii săi.
14.Voi sunteţi prietenii Mei, dacă faceţi ceea ce vă poruncesc.
15.De acum nu vă mai zic slugi, că sluga nu ştie ce face stăpânul său, ci v-am numit pe voi prieteni, pentru că toate câte am auzit de la Tatăl Meu vi le-am făcut cunoscute.
16.Nu voi M-aţi ales pe Mine, ci Eu v-am ales pe voi şi v-am rânduit să mergeţi şi roadă să aduceţi, şi roada voastră să rămână, ca Tatăl să vă dea orice-I veţi cere în numele Meu.

Apostol

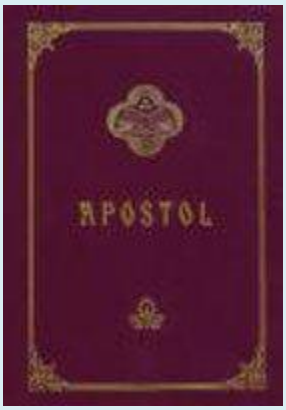

Epistola către Coloseni a Sfântului apostol Pavel

Coloseni 3, 12-16

12.Îmbrăcaţi-vă, dar, ca aleşi ai lui Dumnezeu, sfinţi şi prea iubiţi, cu milostivirile îndurării, cu bunătate, cu smerenie, cu blândeţe, cu îndelungă-răbdare,
13.Îngăduindu-vă unii pe alţii şi iertând unii altora, dacă are cineva vreo plângere împotriva cuiva; după cum şi Hristos v-a iertat vouă, aşa să iertaţi şi voi.
14.Iar peste toate acestea, îmbrăcaţi-vă întru dragoste, care este legătura desăvârşirii.
15.Şi pacea lui Hristos, întru care aţi fost chemaţi, ca să fiţi un singur trup, să stăpânească în inimile voastre şi fiţi mulţumitori.
16.Cuvântul lui Hristos să locuiască întru voi cu bogăţie. Învăţaţi-vă şi povăţuiţi-vă între voi, cu toată înţelepciunea. Cântaţi în inimile voastre lui Dumnezeu, mulţumindu-I, în psalmi, în laude şi în cântări duhovniceşti.

În această lună, ziua a unsprezecea - Sfântul sfinţitul mucenic Mochie şi înnoirea Constantinopolului (Minei)

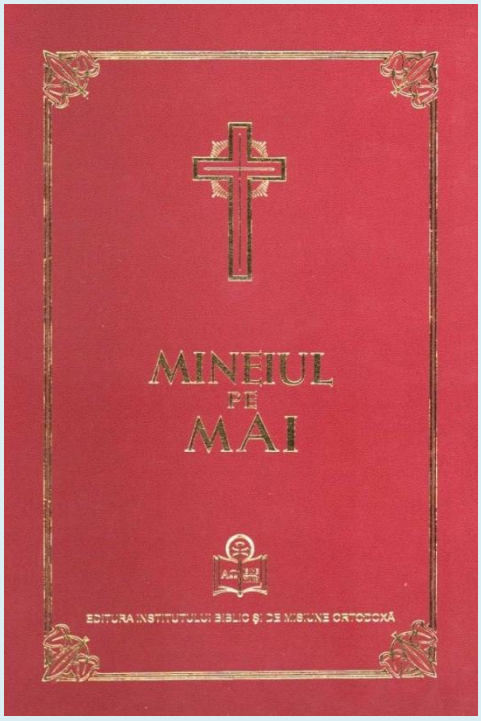

La Vecernie

La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile pe 6: 3 ale praznicului, una a înnoirii şi 2 ale mucenicului.

Stihira înnoirii, glasul al 4-lea:

Podobie: Ca pe un viteaz...

Împărăteasa cetăţilor, îşi închină acum întărirea ei la Doamna făpturii, căci printr-însa se şi întăreşte, şi pe neamurile cele potrivnice, şi pe vrăjmaşii cei cu grumazii înalţi, îi supune sub picioarele credincioşilor ei împăraţi, strigând: Tu Fecioară, eşti întărirea şi coroanei şi sceptrurilor şi împăraţilor.

Ale mucenicului, asemenea:

Ca soarele cel luminos ai răsărit de către apus, luminând toată lumea cea de sub soare, cu fulgerele chinuirii, cugetătorule de Dumnezeu, fericite, frumuseţea păti-

mitorilor, podoaba preoţilor, întru o stare cu sfinţii îngeri, cel ce ai pierdut puterea înşelăciunii, de Dumnezeu fericite Mochie.

Înfierbântându-te de buna credinţă, şi ascuţindu-te cu chinuirea, şi cu bărbăţia îngrăşându-te Mochie, te-ai făcut ca o sabie ferecată din Cer, care pierzi de tot taberele vrăjmaşilor, pururea pomenite. Pentru aceea astăzi prăznuim cu dragoste sfântă şi purtătoare de lumină pomenirea ta, lauda şi slava mucenicilor.

Şi cu roate zdrobindu-te, şi de foc topindu-te, şi cu fiarele luptându-te, fericite, şi cu mutarea chinuindu-te şi de sabie tăindu-te, nu te-ai lepădat de Hristos, nu ai jertfit idolilor. Pentru aceea ai primit cununile biruinţei, şi te-ai unit cu cetele celor fără de trup, rugându-te pentru lume.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *a praznicului*

Stihoavna praznicului.Troparul praznicului.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Troparul mucenicului, glasul al 4-lea: Şi părtaş obiceiurilor şi următor scaunelor apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învăţând şi cu credinţă răbdând până la sânge, Sfinţite mucenice Mochie, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Troparul înnoirii, glasul acelaşi: Cetatea Născătoarei de Dumnezeu cu cuviinţă îşi închină întărirea ei, la Născătoarea de Dumnezeu; căci întru dânsa s-a întărit să vecuiască, şi printr-însa se păzeşte şi se întăreşte, strigând către dânsa: Bucură-te, nădejdea tuturor marginilor pământului.

La Utrenie

Canoanele al praznicului cu Irmosul pe 8 şi al mucenicului pe 4.

Canonul mucenicului

Cântarea 1

Irmos: Deschide-voi gura mea şi se va umplea de Duhul şi cuvânt răspunde-voi Împărătesei Maice şi mă voi arăta luminat prăznuind şi voi cânta minunile ei, bucurându-mă.

Păzeşte Stăpâne cetatea Ta, care o ai întărit cu turnuri, şi o ocroteşte pe dânsa de vrăjmaşii de alt neam, şi de războaie dintre neamul ce este întru dânsa, de sabie, şi nemişcată de cutremur; şi o fereşte de moarte şi de foc, şi de foamete.

Îndreptează-mi fericite, slăbiciunea cugetului meu, către lăţimea laudelor tale, şi trimite lumină inimii mele, ca să laud pomenirea ta cea purtătoare de lumină şi mărită, mucenice prea lăudate.

Cu fierul şuviţându-te şi de foc topindu-ţi-se grăsimea, te-ai făcut mai lămurit decât aurul, şi pecete patimilor lui Hristos, şi credinţei ajutor, de Dumnezeu fericite Mochie.

Ca pe o stea mult-luminoasă te cunoaşte pe tine Biserica, ca pe unul ce cu lumina patimilor tale luminezi temeiul ei fericite Mochie prea înţelepte, podoaba mucenicilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu sângiurile tale ai înecat nedumnezeirea, şi cu nevoinţele tale cele de luptă ai rănit pe vrăjmaşul, şi arzându-te de foc, ai ars toată deşertăciunea necredincioşilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Pricină de bucurie te-ai arătat nouă Preacurată, ca una ce ai primit toată plinirea dumnezeirii; pentru aceea toţi dintr-un glas strigăm ţie împreună cu îngerul: Bucură-te, ceea ce eşti de Dumnezeu dăruită.

Cântarea a 3-a

Irmos: Nu întru înţelepciune...

Cetatea ta Stăpâne, împărăteasa cetăţilor lăudându-se întru Tine, Ţie Împăratului şi Dumnezeului Ţi-a închinat ziua ei cea mântuitoare.

Cu puterea Crucii întărindu-ţi slăbiciunea ta Mochie, fără îndoială ai mers către chinuri şi către lupte. Pentru aceea ai surpat pe şarpele cel cu laudă mare.

Prin moartea cea vremelnică ai câştigat laudă nemuritoare, prin durerile trupului ai aflat desfătarea cea veşnică precum ai poftit, mucenice nebiruite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Prin dragostea cea desăvârşită de la stricăciune către nestricăciune te-ai mutat, şi ai încăput bucurându-te, făcându-te părtaş îngerilor Mochie.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Înţelepciunea lui Dumnezeu aflându-te pe tine lăcaş prea curat, S-a întrupat din prea curate sângiuirile tale, şi după naştere te-a arătat nestricată.

Irmosul: Nu întru înţelepciune şi în putere şi în bogăţie ne lăudăm, ci întru Tine, înţelepciunea Tatălui cea ipostatnică Hristoase, că nu este sfânt afară de Tine, Iubitorule de oameni.

Condacul și Icosul praznicului.

Sedealna, glasul al 4-lea:

Podobie: Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Stea ai răsărit de la apusuri pătimitorule şi ai luminat toată lumea cu lucirea dumnezeieştilor tale chinuri, şi ajungând legat la împărăteasa cetăţilor, te-ai dezlegat prin sabie, fericite, şi te-ai suit către cetatea cea de sus, ca să fii cu Hristos, mărite Mochie.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *a praznicului*

Cântarea a 4-a

Irmos: Cel ce şade în slavă pe scaunul Dumnezeirii, pe nor uşor a venit, Dumnezeu Cel Preaînalt, prin palmă curată şi a mântuit pe cei ce strigă: Slavă, Hristoase, puterii Tale!

Întărindu-se cu sceptrul împărăţiei cetatea ta, la tine şi-a pus acum toată nădejdea Mântuitorule. Pe care păzeşte-o Împărate a toate, şi o mântuieşte din nevoi; şi de la vrăjmaşii cei răi.

Strujindu-ți-se trupul peste tot, te-ai dezbrăcat de hainele cele de piele ale omorârii celei de demult, şi te-ai îmbrăcat cu podoaba nestricăciunii, şi te desfătezi de lemnul vieţii veselindu-te.

Adâncimea nedumnezeirii nicicum nu te-a înecat, căci Ziditorul cu mâna Lui cea tare te-a mântuit pe tine. Râurile chinurilor nu au mişcat turnul sufletului tău cel nestrămutat înţelepte Mochie.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Împodobindu-te cu vederea cea bună a bunătăţilor, prea mărite, te-ai luminat cu durerile pătimirii celei făcătoare de bunătăţi, şi răbdând sfărâmări şi răni te-ai asemănat îngerilor, ca un fără de trup.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Cela ce a zidit toate cu voirea Lui, Și-a zidit luişi trup din sângiuirile tale, şi Unul în două firi se naşte, Maică Fecioară, mântuindu-ne pe noi cu bunătatea Sa.

Cântarea a 5-a

Irmos: Tu, Doamne, Lumina mea în lume ai venit, Lumina cea sfântă, care întorci din întunericul necunoştinţei pe cei ce Te laudă pe Tine cu credinţă.

Cetatea Ta avându-te pe Tine, Hristoase, scăpare tare, la Tine se pleacă, şi întărindu-se cu credinţa Ta, se împuterniceşte pururea.

Cu sângiurile tale s-a sfinţit pământul, fericite, cu rănile tale s-a rănit mulţimea dracilor, cugetătorule de Dumnezeu, vrednicule de laudă.

Cinstita Biserică având-te pe tine mărgăritar luminos şi cinstit, în stema sa se înfrumuseţează, prea fericite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Mucenicul tău câştigându-te pe tine puterea cea ţiitoare asupra vrăjmaşului celui nevăzut, a acestuia puterea cea fără tărie o a surpat Hristos.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Pe Lumina cea mai presus de ani, pe strălucirea Tatălui ne-ai născut nouă mai presus de cuvânt, făcându-Se Om, din bogăţia bunătăţii, prea curată Fecioară.

Cântarea a 6-a

Irmos: Jertfi-voi Ţie cu glas...

Cetatea împărăteasa cetăţilor, astăzi, şi-a închinat Ţie, Mântuitorule, toată întărirea ei, pe care să o păzeşti nevătămată de tot felul de răutate.

Cu dragoste şi cu nădejde şi cu credinţă, puitorul Cel mare de nevoinţe a într-armat pe ostaşul cel tare al bunei credinţe; pentru aceasta a surpat tăria înșelăciunii.

Despărţitu-ţi-ai cugetul de dragostea cea către trup, şi cu voire necurmată uitându-te la frumuseţea Mirelui, întru nimica ai socotit muncile, prea lăudate.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Adâncul muceniciei neudat ai trecut, şi către limanurile cele bune şi cele de sus cu toată avuţia ai ajuns, primind cununa biruinţei.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Ceea ce ai născut pe Hristos cel ce este adâncimea milostivirii, scoate-mă din adâncimea păcatelor, ca una ce singură eşti milostivă; și mă mântuieşte de vătămarea cugetelor celor potrivnice.

Irmosul: Jertfi-voi Ţie cu glas de laudă, Doamne, Biserica strigă către Tine, de sângele demonilor curăţindu-se, cu sângele cel curs prin milostivire din coasta Ta.

Condac, glasul al 2-lea:

Podobie: Pe întărirea bunei credinţe...

Într-armându-te cu pavăza bunei credinţe, taberele necredincioşilor le-ai sfărâmat sfinţite mucenice, şi cunună de la Domnul ai primit Mochie; pentru aceasta şi cu îngerii bucurându-te, mântuieşte de primejdii pe cei ce te laudă pe tine, rugându-te neîncetat pentru noi toţi.

Icos: Având suflet spurcat şi trup învăluit de nenumărate ispite şi de tulburarea cea cumplită, nu îndrăznesc, nici pot a grăi laudele tale prea fericite sfinţite mucenice; ci ca unul ce eşti izvor, spală greşelile mele cele multe, şi te roagă ca să mi se dea cuvânt spre a deschide gura, ca unul ce te rogi neîncetat pentru noi toţi.

Sinaxar

Întru această lună în 11 zile, pomenirea Sfântului sfinţitului mucenic Mochie

Stih: Pe tine cel ce de nebunească înşelăciune joc ţi-ai bătut,
Mochie necredincioşii cu sabia te-au omorât,
Bine cugetătorul Mochie în a unsprezecea zi, tăierea capului primi.

Acesta a fost în zilele împăratului Diocleţian şi ale lui Laodichie, antipatul Europei. Şi era preot al sfintei bisericii lui Dumnezeu celei din Amfipol. Părinţii lui se numeau Eufratie şi Eustatia, trăgându-se din Roma cea veche, de bun neam şi bogaţi.

Iar Sfântul Mochie se nevoia pururea la învăţătură şi propovăduia pe Hristos, şi poruncea tuturor, şi-i sfătuia, să se apere de rătăcirea idolilor.

Deci făcând antipatul jertfă la mincinosul dumnezeu Dionis, şi adunându-se închinătorii de idoli, iar sfântul apropiindu-se, a răsturnat jertfelnicul, şi prinzându-l mărturisi pe Hristos, Dumnezeu adevărat; şi mai întâi spânzurându-l, apoi l-a strujit pe tâmple şi peste fălci şi pe coaste.

După acestea aprinzând un cuptor cu smoală şi cu câlţi şi cu viţe atâta cât se înălţă, văpaia ca la şapte coţi, îl băgară în mijlocul focului. Şi cuprinzându-l focul, l-a păzit sănătos, şi se vedea cum că umblă sfântul în cuptor şi cu alţi trei bărbaţi slăviţi, dintru care faţa unuia strălucea mai mult decât razele soarelui. Şi a ieşit sfântul neârs şi sănătos, neatingându-se focul nici măcar de părul lui, care foc vărsându-se afară, a ars de tot pe antipatul şi pe nouă bărbaţi dintr-acei ce erau cu dânsul, atâta cât nu s-a aflat nici măcar o mică parte din trupurile lor după ce s-a potolit focul.

Deci, după ce a ieşit sfântul nevătămat din cuptor, atunci a fost băgat în temniţă de Talasie prinţul; după aceea sosind antipatul Maxim, fu scos la întrebare, şi nesupunându-se ca să se lepede de Hristos, ci mai vârtos aievea mărturisindu-l, a fost legat de două roți, de care fu călcat şi zdrobit, şi izbăvindu-se dintr-acele roți prea minunat, fu dat la fiare dar nici acelea nu-i stricară nimic.

Pentru aceasta tot poporul a strigat ca să-l slobozească şi fu trimis către stăpânitorul Filipisie la Pesintupol cetatea Traciei, care acum se cheamă Iraclia.

Şi de acolo se trimise la Vizantia unde şi capul i s-a tăiat.

Şi atunci fu îngropat cu o milă de loc de la cetate în laturi. Iar după aceea zidindu-i marele Constantin o biserică înfrumuseţată şi de mult preţ, fu mutat sfântul într-însa. Şi se face soborul lui în cinstita şi prea sfânta sa mucenicie.

Tot în această zi, săvârşim pomenirea facerii adică a înnoirii de Dumnezeu păzitei şi de Dumnezeu măritei cetăţi a Constantinopolului, mai ales a dăruirii sau a închinării ei la păzirea Preasfintei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarei şi pururea Fecioarei Maria, şi ocrotirii celei de către dânsa.

Stih: Ziua înnoirilor tale mi se cuvine a o cinsti,
O cetate! căci întru tine naşterea mea mi se întâmplă a fi.

Tot în această zi, Sfântul mucenic Dioscor cel nou.

Stih: Basnă era cum că Dioscorii într-o zi
erau vieţuind şi în alta murind,
Iar mucenicul Dioscor pururea vieţuieşte tăiat fiind.

Acesta era de neam din Mitropolia Smirnelor, şi pentru credinţa lui Hristos aducându-se înaintea mai-marelui cetăţii, şi mărturisind aievea că este creştin, a fost legat şi băgat în temniţă. Apoi iarăşi aducându-se la întrebare şi stând tare în credinţă, a fost omorât din porunca aceluiaşi judecător.

Tot în această zi, Sfântul noul mucenic Arghiros Tesnionichennul, care s-a nevoit la anul o mie opt sute şase.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi, Amin.

Cântarea a 7-a

Irmos: Cel ce ai mântuit în foc pe tinerii lui Avraam şi ai ucis pe haldeii care fără dreptate vânau pe cei drepţi, Prea lăudate Doamne, binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Această cetate a Ta, Hristoase, care o ai întărit cu turnuri, păzeşte-o de foamete şi de moarte şi de toate războaiele şi de necazuri, ca cu mulţumire să strige Ţie: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Aruncându-te în cuptor, ai aflat răcoritor pe Cuvântul cel ce a mântuit pe cei trei tineri în chip îngeresc, strigând prea fericite: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Împotriva săbiilor şi a focului şi a uneltelor celor fierăstruitoare, ai stătut bărbăteşte, mucenice, întărindu-te cu putere dumnezeiască, şi cu veselie strigând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu râurile sângiurilor tale ai stins văpaia înşelăciunii, iar cu focul răbdării ai ars uscăciunile cele aprinse ale idolilor, cântând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Pe tine pururea Fecioară izvorul cel nemuritor, ca pe una ce ai născut nouă apa cea de iertare, pe Iisus Hristos, te lăudăm strigând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe tinerii cei binecredincioşi...

Cetatea cea ce stăpâneşte acum toate cetăţile, şi-a închinat întărirea ei puterii Tale, Stăpâne, pe care o şi păzeşte nevătămată pururea de nădejdile tuturor limbilor, căci strigă Ţie cu credinţă Îndurătorule, şi bine te cuvântează pe Tine Hristoase în veci.

Roşind porfira din sângiurile tale, şi îmbrăcându-te cu dânsa, în loc de sceptru purtând arma cea nebiruită, Mochie, împărăţeşti împreună cu Împăratul a toată lumea, strigând: Pe Domnul Iăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Ca soarele astăzi a răsărit în lume pomenirea chinuirii tale, luminând pe toţi, bolile izgonind, şi ferindu-ne de răutatea dracilor, întru care cu bucurie te lăudăm, Mochie mărite, lăudând pe Hristos în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Cu sângele pătimirii tale alcătuindu-ţi căruţa, de Dumnezeu înţelepţite, te-ai ridicat către cele cereşti, şi ai ajuns către cetele puterilor celor înţelegătoare, şi către cetele răbdătorilor; cu care împreună stând înaintea Treimii, roagă-te pururea pentru cei ce te laudă pe tine.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Întru tine s-au văzut cărările Împăratului puterilor Celui mare, uşă cerească, Fecioară neispitită de nuntă, ceea ce ai ridicat de pe pământ frământătura oamenilor. Pentru aceea pe tine Fecioară te lăudăm, şi te prea înălţăm în veci.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L întru toţi vecii.

Pe tinerii cei bine credincioşi în cuptor, naşterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit; atunci fiind închipuită, iar acum lucrată pe toată lumea ridică să-ţi cânte ţie: Pe Domnul lucrurile lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Eva prin boala...

Păzeşte cetatea ta, Mântuitorule, izbăvindu-o de toate întâmplările, dând conducătorilor biruinţe, supunând trufia vrăjmaşilor, prin rugăciunile celeia ce Te-a născut pe Tine mai presus de fire şi ale sfinţilor Tăi, Multmilostive.

Făcându-te fericit şi plin de lumină, şi cinstindu-te cu patima, ai încăput înlăuntrul cămării celei de Mire, veselindu-te împreună cu fecioarele cele înţelepte, şi priveşti frumuseţea cea neasemănată, ale căruia arătări le-ai avut mai dinainte.

Pătimind mai-nainte într-alte cetăţi, ai ajuns la cetatea Vizantia, mucenice pururea pomenite, întru care ai primit sfârşitul nevoinţelor tale şi cununa biruinţei, ca un pătimitor nebiruit; pe care păzeşte-o prin rugăciunile tale.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Aflat-ai împărăţia cea nemişcată ca o răsplătire după adevăr a durerilor tale, şi întărindu-te cu dorirea te-ai apropiat către pomul vieţii, prea fericite, făcându-te părtaş lui Dumnezeu mucenice, vrednicule de minuni Mochie.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Urmând cuvintelor tale totdeauna te slăvim pe tine, o Fecioară, căci pe Cuvântul care a strălucit din Tatăl mai-nainte de veci, L-ai născut nouă negrăit, precum bine a voit; pe care după vrednicie Îl slăvim.

Irmosul: Eva, prin boala neascultării, blestem înlăuntru a adus, iar tu Fecioară de Dumnezeu Născătoare, prin Odrasla purtării în pântece, lumii binecuvântarea ai înflorit pentru aceasta toţi te slăvim.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială şi Otpustul.

La Liturghie

Fericirile praznicului, Prochimenul Sfântului, glasul al 7-lea: Veseli-se-va dreptul de Domnul... Stih: Auzi Dumnezeule rugăciunea mea.., Apostolul către Timotei: Fiule Timotei, întăreşte-te... Evanghelia de la Ioan: Zis-a Domnul: Precum m-a iubit pe mine Tatăl... Chinonicul: Întru pomenire veşnică va fi...

Canon de rugăciune către Sfântul sfinţit mucenic Mochie

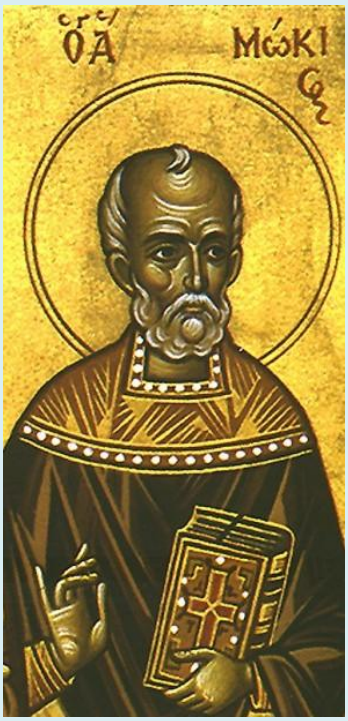

Canon de rugăciune către Sfântul sfinţit mucenic Mochie (11 mai):

https://www.academia.edu/101699722/Canon_de_rug%C4%83ciune_c%C4%83tre_Sf%C3%A2ntul_sfin%C5%A3it_mucenic_Mochie_11_mai_

https://archive.org/details/canon_20230513

***

Canon de rugăciune la Sfântul sfinţit mucenic Mochie - 11 mai - slujitor Dani:
https://www.youtube.com/watch?v=_kRASonAyw0

***

Troparul Sfântului sfinţit mucenic Mochie, glasul al 4-lea: Şi părtaş obiceiurilor şi următor scaunelor apostolilor fiind, lucrare ai aflat de Dumnezeu insuflate spre suirea privirii la cele înalte pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învăţând şi cu credinţa răbdând până la sânge sfinţite mucenice Mochie, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Cântarea 1

Irmos: Deschide-voi gura mea şi se va umplea de Duhul şi cuvânt răspunde-voi Împărătesei Maice şi mă voi arăta luminat prăznuind şi voi cânta minunile ei, bucurându-mă.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Mochie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Păzeşte Stăpâne cetatea Ta, pe care o ai întărit cu turnuri şi o ocroteşte de vrăjmaşii de alt neam şi de războaie dintre neamul ce este în ea, de sabie şi nemişcată de cutremur şi o fereşte de moarte şi de foc şi de foamete.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Mochie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Îndreptează-mi, fericite, slăbiciunea cugetului meu, către lăţimea laudelor tale şi trimite lumină inimii mele, ca să laud pomenirea ta cea purtătoare de lumină şi mărită, mucenice prea lăudate.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Mochie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu fierul şuviţându-te şi de foc topindu-ţi-se grăsimea, te-ai făcut mai lămurit decât aurul şi pecete patimilor lui Hristos şi credinţei ajutor, de Dumnezeu fericite Mochie.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Mochie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca pe o stea mult luminoasă te cunoaşte pe tine Biserica, ca pe unul ce cu lumina patimilor tale luminezi temeiul ei, fericite Mochie prea înţelepte, podoaba mucenicilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu sângiurile tale ai înecat necredinţa şi cu nevoinţele tale cele de luptă ai rănit pe vrăjmaşul şi arzându-te de foc, ai ars toată deşertăciunea necredincioşilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pricină de bucurie te-ai arătat nouă Preacurată, ca una ce ai primit toată plinirea Dumnezeirii pentru aceea toţi dintr-un glas strigăm ţie împreună cu îngerul: Bucură-te ceea ce eşti de Dumnezeu dăruită.

Cântarea a 3-a

Irmos: Nu întru înţelepciune...

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Mochie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cetatea Ta Stăpâne, împărăteasa cetăţilor lăudându-se întru Tine, Ţie împăratului şi Dumnezeului Ţi-a închinat ziua ei cea mântuitoare.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Mochie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu puterea Crucii întărindu-ţi slăbiciunea ta, Mochie, fără îndoială ai mers către chinuri şi către lupte pentru aceea ai surpat pe şarpele cel cu laudă mare.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Mochie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Prin moartea cea vremelnică ai câştigat laudă nemuritoare, prin durerile trupului ai aflat desfătarea cea veşnică, precum ai poftit, mucenice nebiruite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Prin dragostea cea desăvârşită de la stricăciune către nestricăciune te-ai mutat şi ai încăput bucurându-te, făcându-te părtaş îngerilor Mochie.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Înţelepciunea lui Dumnezeu aflându-te pe tine locaş prea curat, S-a întrupat din prea curate sângiurile tale şi după naştere te-a arătat nestricată.

Irmosul: Nu întru înţelepciune şi în putere şi în bogăţie ne lăudăm, ci întru Tine, înţelepciunea Tatălui cea ipostatnică Hristoase, că nu este sfânt afară de Tine, Iubitorule de oameni.

Cântarea a 4-a

Irmos: Cel ce şade în slavă pe scaunul Dumnezeirii, pe nor uşor a venit, Dumnezeu cel Preaînalt, prin palmă curată şi a mântuit pe cei ce strigă: Slavă, Hristoase puterii Tale!

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Mochie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Întărindu-se cu sceptrul împărăţiei cetatea Ta, la Tine şi-a pus acum toată nădejdea Mântuitorule pe care păzeşte o Împărate a toate şi o scapă din nevoi şi de la vrăjmaşii cei răi.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Mochie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Strujindu-ţi-se trupul peste tot te-ai dezbrăcat de hainele cele de piele ale omorârii celei de de mult şi te-ai îmbrăcat cu podoaba nestricăciunii şi te desfătezi, de lemnul vieţii veselindu-te.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Mochie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Adâncimea necredinţei nici cum nu te-a înecat, căci Ziditorul cu mâna Lui cea tare te-a mântuit pe tine, râurile chinurilor nu au mişcat turnul sufletului tău cel nestrămutat, înţelepte Mochie.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Împodobindu-te cu vederea cea bună a virtuţilor, prea mărite, te-ai luminat cu durerile pătimirii celei făcătoare de virtuţi şi răbdând zdrobiri şi răni, te-ai asemănat îngerilor ca un fără de trup.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cel ce a zidit toate cu voirea Lui şi-a zidit Lui-şi trup din sângiurile tale şi unul în două firi Se naşte, Maică Fecioară, mântuindu-ne pe noi cu bunătatea Sa.

Cântarea a 5-a

Irmos: Tu, Doamne, Lumina mea în lume ai venit, Lumina cea sfântă, care întorci din întunericul necunoştinţei pe cei ce Te laudă pe Tine cu credinţă.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Mochie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cetatea Ta avându-Te pe Tine, Hristoase, scăpare tare, la Tine se pleacă şi întărindu-se cu credinţa Ta, se împuterniceşte pururea.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Mochie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu sângiurile tale s-a sfinţit pământul, fericite, cu rănile tale s-a rănit mulţimea demonilor, cugetătorule de Dumnezeu, vrednicule de laudă.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Mochie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cinstita Biserică avându-te pe tine mărgăritar luminos şi cinstit, în stema sa se înfrumuseţează, prea fericite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Mucenicul tău câştigându-te pe tine puterea cea ţiitoare asupra vrăjmaşului celui nevăzut, puterea acestuia cea fără tărie o a surpat Hristos.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pe Lumina cea mai presus de ani, pe strălucirea Tatălui ne-ai născut nouă mai presus de cuvânt, făcându-Se om, din bogăţia bunătăţii, prea curată Fecioară.

Cântarea a 6-a

Irmos: Jertfi-voi Ţie cu glas...

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Mochie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cetatea, împărăteasa cetăţilor, astăzi ţi-a închinat Ţie, Mântuitorule, toată întărirea ei, pe care să o păzeşti nevătămată de tot felul de răutate.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Mochie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu dragoste şi cu nădejde şi cu credinţă, Cel mare, care dă răsplata, a într-armat pe ostaşul cel tare al dreptei credinţe pentru aceasta a surpat tăria înşelăciunii.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Mochie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Despărţitu-ţi-ai cugetul de dragostea cea către trup şi cu voire necurmată uitându-te la frumuseţea Mirelui, întru nimica ai socotit chinurile, prea lăudate.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Adâncul muceniciei neudat ai trecut şi către limanurile cele bune şi cele de sus cu toată avuţia ai ajuns, primind cununa biruinţei.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ceea ce ai născut pe Hristos, Cel ce este adâncimea milostivirii, scoate-mă din adâncimea păcatelor, ca una ce singură eşti milostivă şi mă mântuieşte de vătămarea cugetelor celor potrivnice.

Irmosul: Jertfi-voi Ţie cu glas de laudă, Doamne, Biserica strigă către Tine, de sângele demonilor curăţindu-se, cu sângele cel curs prin milostivire din coasta Ta.

Condac, glasul al 2-lea:

Podobie: Pe întărirea dreptei credinţe...

Într-armându-te cu pavăza dreptei credinţe, taberele necredincioşilor le-ai sfărâmat, sfinţite mucenice şi cunună de la Domnul ai primit, Mochie pentru aceasta şi cu îngerii bucurându-te, izbăveşte de primejdii pe cei ce te laudă pe tine, rugându-te neîncetat pentru noi toţi.

Cântarea a 7-a

Irmos: Cel ce ai mântuit în foc pe tinerii lui Avraam şi ai ucis pe haldeii care fără dreptate vânau pe cei drepţi, Prea lăudate Doamne, binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Mochie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Această cetate a Ta, Hristoase, pe care o ai întărit cu turnuri, păzeşte-o de foamete şi de moarte şi de toate războaiele şi de necazuri, ca să strige Ţie cu mulţumită: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Mochie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Aruncându-te în cuptor, ai aflat răcoritor pe Cuvântul, cel ce a izbăvit pe cei trei tineri în chip îngeresc, strigând, prea fericite: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Mochie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Împotriva săbiilor şi focului şi a uneltelor celor fierestruitoare, ai stat bărbăteşte mucenice, întărindu-te cu putere dumnezeiască şi cu veselie strigând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu râurile sângiurilor tale ai stins văpaia înşelăciunii, iar cu focul răbdării ai ars uscăciunile cele aprinse ale idolilor, cântând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pe tine pururea Fecioară izvorul cel nemuritor, ca pe una ce ai născut nouă apa cea de iertare, pe Iisus Hristos, te lăudăm strigând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe tinerii cei bine credincioşi...

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Mochie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cetatea cea care stăpâneşte acum toate cetăţile, ţi-a închinat întărirea ei puterii Tale, Stăpâne, pe care o şi păzeşte nevătămată pururea de nădejdile tuturor neamurilor, căci strigă Ţie cu credinţă, îndurătorule şi Te binecuvântează pe Tine Hristoase în veci.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Mochie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Roşind porfira din sângiurile tale şi îmbrăcându-te cu ea, în loc de sceptru purtând arma cea nebiruită, Mochie, împărăţeşti împreună cu Împăratul a toată lumea, strigând: Pe Domnul lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Mochie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca soarele astăzi a răsărit în lume pomenirea chinuirii tale, luminând pe toţi, bolile izgonind şi ferindu-ne de răutatea demonilor, întru care cu bucurie te lăudăm, Mochie mărite, lăudând pe Hristos în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Cu sângele pătimirii tale alcătuindu-ţi căruţa, de Dumnezeu înţelepţite, te-ai ridicat către cele cereşti şi ai ajuns către Cetele puterilor celor înţelegătoare şi către cetele răbdătorilor; cu care împreună stând înaintea Treimii, roagă-te pururea pentru cei ce te laudă pe tine.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Întru tine s-au văzut cărările Împăratului puterilor celui mare, uşă cerească, Fecioară neispitită de nuntă, ceea ce ai ridicat de pe pământ frământătura oamenilor pentru aceea pe tine Fecioară te lăudăm şi te prea înălţăm în veci.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L întru toţi vecii.

Pe tinerii cei bine credincioşi în cuptor, naşterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit; atunci fiind închipuită, iar acum lucrată pe toată lumea ridică să-ţi cânte ţie: Pe Domnul lucrurile lăudaţi-L şi-L prea înăltaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Eva prin boala...

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Mochie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Păzeşte cetatea Ta, Mântuitorule, izbăvind-o de toate întâmplările, dând poporului biruinţe, supunând trufia vrăjmaşilor, prin rugăciunile Celei ce Te-a născut pe Tine mai presus de fire şi ale sfinţilor Tăi, mult-Milostive.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Mochie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Făcându-te fericit şi plin de lumină şi cinstindu-te cu patima, ai încăput înlăuntrul cămării celei de Mire, veselindu-te împreună cu fecioarele cele înţelepte şi priveşti frumuseţea cea neasemănată, ale cărei arătări le-ai avut mai dinainte.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Mochie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pătimind mai înainte într-alte cetăţi ai ajuns la cetatea Bizanţ, mucenice pururea pomenite, întru care ai primit sfârşitul nevoinţelor tale şi cununa biruinţei, ca un pătimitor nebiruit pe care păzeşte-o prin rugăciunile tale.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Aflat-ai împărăţia cea nemişcată ca o răsplătire după adevăr a durerilor tale şi întărindu-te cu dorirea te-ai apropiat către pomul vieţii, prea fericite, făcându-te părtaş lui Dumnezeu, mucenice, vrednicule de minuni Mochie.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Urmând cuvintelor tale totdeauna te slăvim pe tine, o, Fecioară, căci pe Cuvântul, care a strălucit din Tatăl mai înainte de veci, L-ai născut nouă în chip de negrăit, precum a binevoit; pe care după vrednicie îl slăvim.

Irmosul: Eva, prin boala neascultării, blestem înlăuntru a adus, iar tu Fecioară de Dumnezeu Născătoare, prin Odrasla purtării în pântece, lumii binecuvântarea ai înflorit pentru aceasta toţi te slăvim.

Sedelna, glasul al 4-lea:

Podobie: Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Stea ai răsărit de la apusuri pătimitorule şi ai luminat toată lumea cu lucirea dumnezeieştilor tale chinuri şi ajungând legat la împărăteasa cetăţilor, te-ai dezle-gat prin sabie, fericite şi te-ai suit către cetate cea de sus, ca să fii cu Hristos, mărite Mochie.

Acatistul Sfântului sfințit mucenic Mochie, preotul lui Dumnezeu din Macedonia

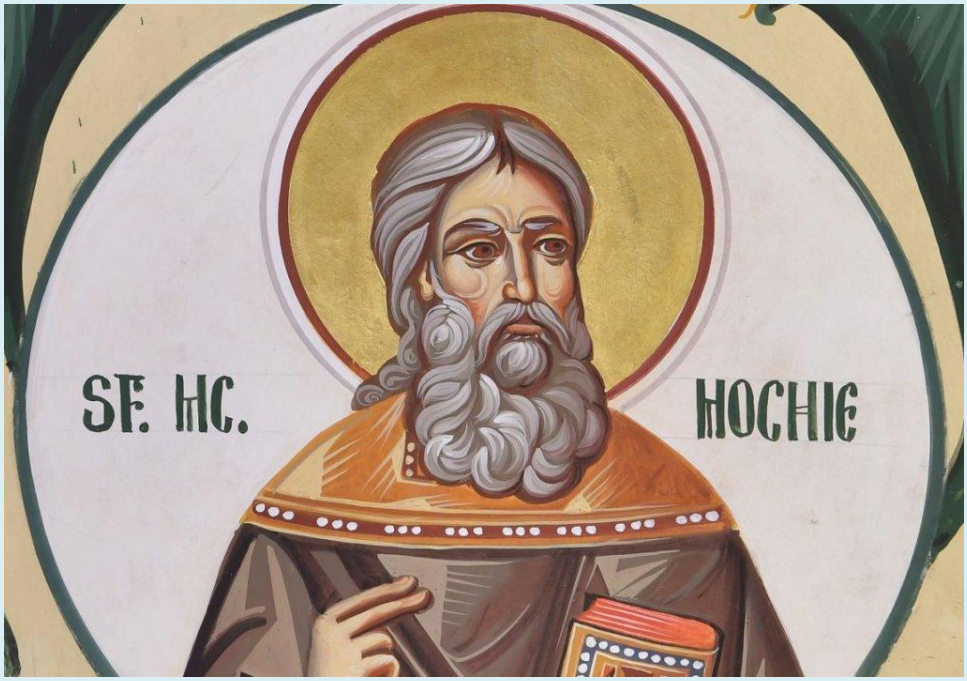

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşlueşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;

Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluieşte (de 3 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

[Dacă este preot de faţă, zice: Că a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.]

Strana: Amin.

Dacă nu este preot de faţă, diaconul, monahul sau mireanul rosteşte: Pentru rugăciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumne-zeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Apoi **troparele** de umilinţă, glasul 6:

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Apoi:

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Troparul Sfântului sfinţit mucenic Mochie, glasul al 4-lea: Şi părtaş obiceiurilor şi următor scaunelor apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învăţând şi cu credinţa răbdând până la sânge sfinţite mucenice Mochie, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul 1

Preot ales al Sfintei Biserici a lui Dumnezeu, I-ai slujit cu credință Domnului Hristos făcând cinste veșmintelor preoțești, Sfinte Mochie. Cel ce acum Îi aduci prinoase de tămâie și rugăciuni lui Dumnezeu din fața Sfintei Sfintelor din Ceruri, roagă-te și pentru noi care te cinstim: ***Bucură-te, sfințite mucenic Mochie, biruitorul diavolilor și izbăvitor de săbiile vrăjitorilor!***

Icosul 1

Lepădându-te de trup te-ai asemănat Îngerilor, Sfinte Mochie, primind durerile chinuirilor ca mângâieri ale sufletului și te-ai îmbrăcat cu aripile mucenicești urmându-I Domnului Hristos în pătimiri. Te chemăm și noi cei lipsiți de vrednicie, dar nădăjduind în bunătatea facerilor tale de minuni:

Bucură-te, rob desăvârșit în slujirea lui Dumnezeu;
Bucură-te, vas curat al harului;
Bucură-te, crinul cel albit de sânguirile trupului;
Bucură-te, mac înroșit de pătimiri;
Bucură-te, salvatorul celor ispitiți;
Bucură-te, cel ce rușinezi vrăjitorii și fermecătorii;
Bucură-te, sfințite mucenic Mochie, biruitorul diavolilor și izbăvitor de săbiile vrăjitorilor!

Condacul 2

Ai trăit pe vremea împărăției lui Dioclețian, sfinte mucenic, și pretutindeni era prigoană împotriva creștinilor căci slujitorii împăratului pământesc nu se închinau lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 2

Erai înaintat în vârstă când prigoana a ajuns și în părțile Macedoniei, Sfinte Mochie, iar tu nu te-ai oprit din a-I sluji lui Dumnezeu din Sfântul Altar al Bisericii, întărind credincioșii să nu se teamă de păgâni.
Bucură-te, cel ce ne sprijini și pe noi în rugăciune;
Bucură-te, propovăduitor cu glas puternic;
Bucură-te, că erai iubitor de slujbe sfinte;
Bucură-te, că adunai popor mult la Sfânta Liturghie;
Bucură-te, că botezai și creștinai în numele lui Hristos Dumnezeu;
Bucură-te, că erai iubit de popor pentru sfințenia ta;
Bucură-te, sfințite mucenic Mochie, biruitorul diavolilor și izbăvitor de săbiile vrăjitorilor!

Condacul 3

Dumnezeu te-a înzestrat cu darul facerii de minuni și erai cunoscut în toată cetatea Amfipoli pentru puterea rugăciunii, fiind chemat de credincioși să le dai dezlegare de boli, de neputințe, de nașteri grele, tămăduind prin facerea semnului Sfintei Cruci spre slava lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 3

Punând în tine Dumnezeu harul vindecător și având inima plină de Hristos, nu ai putut îndura spurcatul praznic al necuratului și păgânescului zeu Dionis, care era zeul dezmățului, al morții și al nebuniei, și aprinzându-te de râvnă după dreptatea lui Dumnezeu te-ai dus la locul jertfei idolești.
Bucură-te, că mult sufereau creștinii de prigoană;
Bucură-te, că păgânii furau copii lor spre a-i jerfi diavolului Dionis;

Bucură-te, că făceau mare vărsare de sânge;
Bucură-te, că nebunia îi cuprinsese pe cei necredincioși;
Bucură-te, că pe tine te-a ales Dumnezeu să pui capăt acestei nebunii;
Bucură-te, că ai primit menirea aceasta ca din mâinile lui Hristos;
Bucură-te, sfințite mucenic Mochie, biruitorul diavolilor și izbăvitor de săbiile vrăjitorilor!

Condacul 4

Alergând la locul jerfirii idolești, ai stat în mijlocul poporului şi le-ai zis: ” Până când veți rătăci în întunericul îndrăcirii de idoli, umblând nebunește? Până când nu înțelegeți pierzarea voastră şi nu vă îngrețoșați de înșelăciunea voastră cea diavolească? Întoarceți-vă și cunoașteți pe Stăpânul Dumnezeu, cel arătat prin Unul născut Fiul Lui, Domnul nostru Iisus Hristos, care cu lumina adevărului a luminat întunecimea neștiinței”: ***Aliluia!***

Icosul 4

Aceasta ai făcut mai multe zile, Sfinte mucenice Mochie, mustrându-i pe păgâni pentru rătăcirea închinării la idoli și propovăduindu-L pe Hristos adevăratul Dumnezeu, iar noi te cinstim:
Bucură-te, că unii erau foarte orbiți de nebunie;
Bucură-te, că își continuau jertfele lor idolești;
Bucură-te, că Dumnezeu însă a lucrat în inimile multora;
Bucură-te, că mulțime de popor s-a întors spre El;
Bucură-te, că prin răbdare ai câștigat sufletele lor;
Bucură-te, că ai stins nebunia din minților celor aleși de Dumnezeu;
Bucură-te, sfințite mucenic Mochie, biruitorul diavolilor și izbăvitor de săbiile vrăjitorilor!

Condacul 5

Necredinicoșii te-au clevetit la Laodichie antipatul venit din cetatea Apolonia, care el însuși se închina la zeul Dionis, spunându-i că mulți au ascultat de sfinte cuvintele tale și s-a întors de la slujirea idolilor iar acesta s-a umplut de mânie căci nu vroia nici el a-L primi pe Hristos ca unicul Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 5

Poruncind să te prindă, Sfinte Mochie, te-au adus la judecată unde te-au întrebat cine ești și de ce abați norodul de la închinarea zeilor, dar tu le-ai răspuns cu credință, iar noi te lăudăm:
Bucură-te, că i-ai spus antipatului mai întâi să-și adune gândurile rătăcite;
Bucură-te, că mintea pierdută nu poate înțelege Adevărul;

Bucură-te, că i-ai spus că zeii la care se închină sunt diavoli muți și surzi;
Bucură-te, că păgânii erau întunecați în gândire;
Bucură-te, că te-au pus să jerfești zeilor;
Bucură-te, că ai ales a muri pentru Hristos;
Bucură-te, sfințite mucenic Mochie, biruitorul diavolilor și izbăvitor de săbiile vrăjitorilor!

Condacul 6

S-a înfierbântat antipatul de la mânie și a poruncit să fii spânzurat și să îți strujească trupul până la oase de la cap până la picioare, dar au ostenit muncitorii tăi fiindcă Dumnezeu te întărea în chinuri și nu slăbeai din pricina durerilor: ***Aliluia!***

Icosul 6

Hristos îți luase suferința cărnii, Sfinte Mochie, și ai stat puternic din nou la judecată, iar Laodichie a pregătit un foc mare de șase coți cu care să te înfricoșeze, iar tu te-ai învoit cu el să intri în capiștea lui Dionis prefăcându-te că vrei să jerfești idolului.
Bucură-te, că te-ai însemnat cu semnul Sfintei Cruci;
Bucură-te, că aceasta este arma lui Hristos asupra diavolului;
Bucură-te, că ai făcut rugăciune adâncă;
Bucură-te, că L-ai chemat pe Dumnezeu în ajutor;
Bucură-te, că ai vrut ca cei înșelați să iasă din nebunia minții lor;
Bucură-te, că ai cerut să se gonească prin Lumina lui Hristos întunericul rătăcirii idolești;
Bucură-te, sfințite mucenic Mochie, biruitorul diavolilor și izbăvitor de săbiile vrăjitorilor!

Condacul 7

Astfel rugându-te, sfinte mucenic, ai strigat cu mare glas către idolul Dionis: ”Netrebnicule și deșertule, mutule și nesimțitorule Dionise, ție îți poruncesc, în numele cel mare și prea slăvit al Hristosului meu, Cel ce locuiește întru cei de sus, să cazi din întărirea ta și să te întinzi pe pământ, ca să se arate la toți neputința ta”: ***Aliluia!***

Icosul 7

De îndată s-a cutremurat pământul și capiștea iar idolul de piatră s-a sfărâmat cu mare zgomot risipindu-se ca praful, iar toți cei de față au fugit afară înfricoșați și mirându-se de minunea ce se făcuse.
Bucură-te, că mulți păgâni au crezut în Dumnezeu în ceasul acela;
Bucură-te, că i-ai arătat lui Laodichie înșelăciunea diavolească;

Bucură-te, că aceasta afundă oamenii în moarte;
Bucură-te, că antipatul s-a mâhnit foarte tare;
Bucură-te, că praful ruinelor l-au orbit și mai tare;
Bucură-te, că a poruncit să te arunce în cuptorul încins;
Bucură-te, sfințite mucenic Mochie, biruitorul diavolilor și izbăvitor de săbiile vrăjitorilor!

Condacul 8

Fiind aruncat în foc ai stat în mijlocul văpăii ca într-o grădină prea frumoasă și cântai binecuvântând pe Dumnezeu, sfinte minunat, căci se vedeau cu tine stând trei bărbați cântând dintre care unul din ei era luminos la față mai ceva ca soarele și strălucirea Lui covârșea lumina focului: ***Aliluia!***

Icosul 8

Mulțumind pentru cinstea pe care Dumnezeu ți-o făcuse, Sfinte Mochie, văzându-L pe Domnul Hristos aievea și stând în cuptor pe rouă ca cei trei tineri odinioară în Babilon, te-ai rugat ca văpaia focului să se reverse asupra antipatului ca Dumnezeu să își arate mânia Lui cea nesuferită și să-l piardă cu iuțimea Lui ca toți să știe că El este Unul Adevăratul Dumnezeu:
Bucură-te, că Dumnezeu ți-a împlinit rugăciunea;
Bucură-te, că flacăra l-a cuprins de îndată pe Laodichie;
Bucură-te, că a ars până la cenușă împreună cu alți zece soldați;
Bucură-te, că n-a mai rămas nimic din ei;
Bucură-te, că poporul s-a speriat și au fugit toți;
Bucură-te, că ai ieșit întreg și nevătămat din cuptor;
Bucură-te, sfințite mucenic Mochie, biruitorul diavolilor și izbăvitor de săbiile vrăjitorilor!

Condacul 9

După o minune mare ca aceasta, conducătorul cetății Talasie te-a prins și te-a închis în temniță, iar după 20 de zile a venit în cetate alt antipat pe nume Maxim care te-a scos din nou la judecată, iar tu Sfinte Mochie erai întărit de Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 9

A încercat și Maxim să te facă să jertfești zeului Apolon căci idolul Dionis pierise cu sunet, dar ai rămas credincios lui Hristos, iar noi te cinstim:
Bucură-te, că te-au legat de două roți spre muncire;
Bucură-te, că vroiau să îți sfărâme încheieturile;

Bucură-te, că te-ai rugat la Dumnezeu, Cel ce întărește mintea de gândurile necurate;
Bucură-te, că roțile s-au sfărâmat pe loc;

Bucură-te, că dezlegându-te, te-ai arătat sănătos;
Bucură-te, că nimic nu ți-a putut face diavolul;
Bucură-te, sfințite mucenic Mochie, biruitorul diavolilor și izbăvitor de săbiile vrăjitorilor!

Condacul 10
Fiind aruncat pentru a treia oară în temniță, după trei zile te-au scos păgânii în privelișteși te-au dat fiarelor să te mănânce, slobozind asupra ta doi lei ce răcneau de foame, însă te-ai adâncit în rugăciune și Dumnezeu din nou a făcut minuni: ***Aliluia!***

Icosul 10
Imediat ce leii s-au apropiat, cunoscând prin simțire prezența harului lui Dumnezeu în tine s-au așezat cuminți la picioarele tale și ți le lingeau ca și când le-ar fi sărutat, iar poporul văzând acestea strigau să se elibereze dreptul acesta pe care Dumnezeu îl iubește și fiarele îl cunosc.
Bucură-te, că Maxim nu a vrut aceasta;
Bucură-te, că se temea de mânia poporul lui ca să te omoare;
Bucură-te, că după opt zile de temniță, te-a trimis în Tracia spre pieire;
Bucură-te, că ai călătorit drum lung;
Bucură-te, că pe cale cântai Psalmi lui Dumnezeu;
Bucură-te, că ai primit răgazul călătoriei ca timp de rugăciune;
Bucură-te, sfințite mucenic Mochie, biruitorul diavolilor și izbăvitor de săbiile vrăjitorilor!

Condacul 11
Când ai ajuns la locul de tăiere ți-ai ridicat ochii spre Cer, Sfinte Mochie, și ai zis: „Bine ești cuvântat, Doamne, Cel ce ai zidit veacurile și aduci la săvârșire nevoințele sfinților, primește în pace sufletul meu!”: ***Aliluia!***

Icosul 11
Atunci s-a auzit glas din cer, zicându-ți: „Bucură-te, Mochie, nevoitorule cel bun, care arătat ai biruit puterea muncitorului! Vino și te sălășluiește împreună cu părinții în Împărăția cerească. Te-ai ostenit în lume, odihnește-te și te veselește în Cer”:
Bucură-te, că ți-ai dat sufletul în brațele lui Hristos;
Bucură-te, că ai ajuns la odihna bine meritată;

Bucură-te, că ai avut curajul nebun al celor iubitori de Dumnezeu;
Bucură-te, că ai învins vicleniile demonilor;
Bucură-te, că te-ai sfințit încă din viața pământească;
Bucură-te, că ai avut sfârșit mucenicesc, urmându-L pe Hristos în pătimiri;
Bucură-te, sfințite mucenic Mochie, biruitorul diavolilor și izbăvitor de săbiile vrăjitorilor!

Condacul 12
Bine credinciosul împărat Constantin, Sfântul cel întocmai cu apostolii, ți-a făcut praznic în fiecare an în ziua muceniciei tale, Sfinte Mochie, zidind o biserică în numele tău unde a pus cinstitele tale moaște și în ziua pomenirii tale a făcut înnoirea cetății pe care a numit-o cu numele său, Constantinopol, spre slava lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 12
Ne rugăm și noi ție, Sfinte mucenice Mochie, și prăznuind cu mare cinste amintirea ta credem că vei mijloci pentru noi darurile Domnului nostru Iisus Hristos, care primește rugăciunile tale:
Bucură-te, cel ce stingi văpaia înșelăciunii;
Bucură-te, cel ce alungi nebunia;
Bucură-te, că prin tine hipnoza se risipește;
Bucură-te, că distrugi cuiburile diavolești;
Bucură-te, că pui pe fugă vrăjitorii și fermecătorii;
Bucură-te, că dezlegi blesteme grele;
Bucură-te, sfințite mucenic Mochie, biruitorul diavolilor și izbăvitor de săbiile vrăjitorilor!

Condacul 13 (de 3 ori)
Sfinte sfințite mucenice Mochie, preotul lui Dumnezeu, te rugăm să ne înarmezi cu pavăza credinței, spulberă taberele necredincioșilor, curățește-ne mintea de nebunia înșelătoare și izbăvește-ne de primejdii ca să te lăudăm veșnic: ***Aliluia!***

Se zice apoi, iarăşi:

Icosul 1
Lepădându-te de trup te-ai asemănat Îngerilor, Sfinte Mochie, primind durerile chinuirilor ca mângâieri ale sufletului și te-ai îmbrăcat cu aripile mucenicești urmându-I Domnului Hristos în pătimiri. Te chemăm și noi cei lipsiți de vrednicie, dar nădăjduind în bunătatea facerilor tale de minuni:
Bucură-te, rob desăvârșit în slujirea lui Dumnezeu;

Bucură-te, vas curat al harului;
Bucură-te, crinul cel albit de sânguirile trupului;
Bucură-te, mac înroșit de pătimiri;
Bucură-te, salvatorul celor ispitiți;
Bucură-te, cel ce rușinezi vrăjitorii și fermecătorii;
Bucură-te, sfințite mucenic Mochie, biruitorul diavolilor și izbăvitor de săbiile vrăjitorilor!

Condacul 1

Preot ales al Sfintei Biserici a lui Dumnezeu, I-ai slujit cu credință Domnului Hristos făcând cinste veșmintelor preoțești, Sfinte Mochie. Cel ce acum Îi aduci prinoase de tămâie și rugăciuni lui Dumnezeu din fața Sfintei Sfintelor din Ceruri, roagă-te și pentru noi care te cinstim: ***Bucură-te, sfințite mucenic Mochie, biruitorul diavolilor și izbăvitor de săbiile vrăjitorilor!***

Apoi, se spune această:

Rugăciune

Prea binecuvântat Sfinte Mochie cel sfințit, cel ce ai trecut peste adâncul mucenițiciei și ai ieșit la limanul cel deschis al câmpiilor luminoase ale Raiului, prin voința necurmată ai dobândit cununa Sfinților și acum asculți din Cer aceste rugăciuni.

Caută spre noi, rugătorii tăi, şi apără-ne de vrăjmașii diavoli, fă zid de apărare al minții noastre, dezleagă sufletul de toate uneltirile diavolești, desfă inima spre a primi curgerea harului dumnezeiesc, vindecă-ne trupul rănit de săbiile vrăjitorești și nu ne lăsa să ne pierdem ci du-ne curați la mântuire, ca să ne bucurăm cu tine veșnic de slava Sfintei Treimi: a Tatălui, a Fiului și a Sfântului Duh acum și în vecii vecilor. Amin.

Şi apoi se face Otpustul: Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, pentru rugăciunile prea curatei Maicii Tale, ale Sfântului sfințit mucenic Mochie şi ale tuturor Sfinţilor, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi! Amin!

Sursa:
https://acoperamantulmaiciidomnului.wordpress.com/2023/05/31/acatistul-sfantului-sfintit-mucenic-mochie-preotul-lui-dumnezeu-din-macedonia-11-mai/

Imnografie

Condacul Sfântului sfinţit mucenic Mochie: Într-armându-te cu pavăza dreptei credinţe, taberele necredincioşilor le-ai sfărâmat, sfinţite mucenice, şi cunună de la Domnul ai primit, Mochie; pentru aceasta şi cu îngerii bucurându-te, izbăveşte de primejdii pe cei ce te laudă pe tine, rugându-te neîncetat pentru noi toţi.

Troparul Sfântului sfinţit mucenic Mochie: Şi părtaş obiceiurilor şi următor scaunelor apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învăţând şi cu credinţa răbdând până la sânge sfinţite mucenice Mochie, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

(Video) Troparul Sfântului sfințit mucenic Mochie - Interpret: Otilia Simeria:
https://doxologia.ro/tropare/video-sfantul-sfintit-mucenic-mochie-tropar

Troparul Sfântului sfințit mucenic Mochie (în limba greacă):
https://doxologia.ro/video/slujbe/alte-slujbe/troparul-sfantului-sfintit-mucenic-mochie-limba-greaca

Vieţile Sfinţilor - Pătimirea Sfântului mucenic Mochie

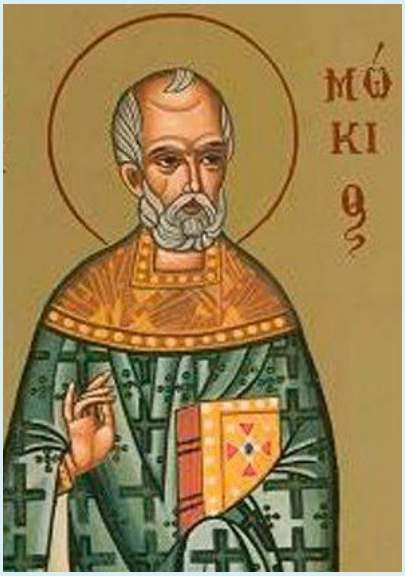

Cuvant Ortodox - Sfântul mucenic Mochie - 11 mai:
https://www.youtube.com/watch?v=H5_vp4ckUrk&list=PLQe0QKKQ08KEng0QrTrjJeAZQUdqjtZwp&index=27

***

Pe vremea împărăţiei lui Diocleţian, fiind antipat în Europa, Laodichie şi Maxim şi pretutindeni neîncetând prigoana împotriva creştinilor, era ***un preot al Sfintei Biserici a lui Dumnezeu cu numele Mochie, în cetatea Amfipoli, care este în latura Macedoniei.***

Acela, pe când cei necredincioşi săvârşeau spurcatul praznic al necuratului şi păgânescului zeu Dionis, aprinzându-se cu râvnă după Hristos Dumnezeu, a stat în mijlocul poporului şi a strigat, zicând: ***"Vedeţi şi ascultaţi oameni amăgiţi: Până când veţi rătăci în întunericul îndrăcirii de idoli nebuneşti? Până când nu înţelegeţi pierzarea voastră şi nu vă îngreţoşaţi de înşelăciunea voastră cea diavolească? Întoarceţi-vă şi cunoaşteţi pe Stăpânul Dumnezeu, Cel arătat prin Unul născut Fiul Lui, Domnul nostru Iisus Hristos, Care cu lumina adevărului a luminat întunecimea neştiinţei".***

Acestea şi mai multe altele le grăia fericitul Mochie, nu odată, ci în toate zilele, intrând în popor, cu mare glas mustra rătăcirea închinării de idoli, iar pe Hristos, adevăratul Dumnezeu, Îl propovăduia.

Dar cetăţenii cei orbiţi cu nebunia, neluând aminte la folositoarele cuvinte ale învăţătorului celui insuflat de Dumnezeu, îşi săvârşeau înainte necurata lor prăznuire. În acest timp, a venit de la Apolonia, cetatea Macedoniei, în Amfipoli, un antipat cu numele Laodichie, care aducea jertfă lui Dionis. El s-a înştiinţat că Mochie, slujitorul lui Hristos, pe mulţi i-a întors de la prăznuirea lui Dionis. De aceea, necredincioşii cleveteau asupra sfântului, zicând: "Aici este un învăţător creştin, care cu învăţături străine amăgeşte poporul, ca să creadă în Omul Cel răstignit şi omorât şi mulţi ascultându-i amăgirile lui, s-au întors de la zeii noştri, deci de nu veţi opri învăţătura aceea, toată cetatea se va duce în urma lui şi vor fi în deşert jertfele cele făcute zeilor".

Atunci antipatul, umplându-se de mânie, a poruncit să prindă pe sfânt. Deci, şezând la judecată şi punând înaintea lui pe mărturisitorul lui Hristos, a zis către dânsul: *"Spune-mi cine eşti tu, cel ce nu voieşti să jertfeşti, ca noi, zeilor; iar pe cei ce jertfesc îi îndărătniceşti şi-i abaţi de la închinăciunea lor?"*

Sfântul Mochie a răspuns: "Neştiutorule, cel ce nu cunoşti adevărul, pentru ce întrebi de acelea pe care nu poţi a le înţelege? Adună-ţi întâi gândurile minţii tale şi cunoaşte adevărul, că eu, învăţând Sfânta Scriptură, am cunoscut cum că idolii păgânilor sunt diavoli şi nădejdea cea către dânşii este deşartă".

Laodichie a zis: *"Văd că ai învăţat multe a grăi".*

Mochie a zis: "Din multa noastră grăire se învaţă adevărul, pe care, ca să-l înţelegi, ascultă cele ce zic: "Zeii cărora vă închinaţi sunt diavoli muţi şi surzi".

Laodichie a zis: *"Jertfeşte zeilor ca să-ţi dobândeşti viaţa ta, pe care singur de voie ai gândit să o pierzi".*

Răspuns-a sfântul: "O, antipate, moartea cea pentru Hristos îmi este mie mare câştig!"

Atunci antipatul, suflând cu mânie, a poruncit să spânzure pe Sfântul Mochie în pielea goală şi cu unghii de fier să-i strujească trupul lui până la oase, de la cap până la picioare.

Strujindu-l, sfântul striga către Dumnezeu, zicând: "Stăpâne, Cel ce împărăţeşti în veci şi străluceşti cu razele dreptăţii, arată robilor Tăi dumnezeirea Ta şi dă-mi mie ca fără de împiedicare să mă nevoiesc pentru poruncile Tale".

Deci, slujitorii aceia au muncit mult pe sfânt, până ce au ostenit. Atunci muncitorul, mâniindu-se asupra lor, a poruncit să-i gonească pe dânşii ca pe nişte leneşi şi neputincioşi; iar pe mucenic, dezlegându-l, l-a pus iarăşi înaintea sa. Şi a stat sfântul mai tare cu trupul şi mai îndrăzneţ în mărturisirea adevărului, slăvind pe Dumnezeu cu mare glas.

Deci, a zis către dânsul Laodichie: *"Jertfeşte zeului Dionis, ca să te izbăvesc pe tine de răutăţile cele multe".*

Mucenicul a răspuns "Oare ţi se pare a fi Dumnezeu, idolul cel ce este nemişcat şi fără de glas şi făcut cu meşteşug de mâini omeneşti? O, rătăcitule slujitor al diavolului, oare nu vezi că n-a slăbit trupul meu de muncile tale şi n-am simţit durerea în bătăi, pentru că toată puterea ta este deşartă?"

Auzind acestea Laodichie, a zis: *"Această neslăbire a ta în munci, nu este din puterea Dumnezeului tău, ci din meşteşugul cel vrăjitoresc. Deci, voi porunci să te ardă pe tine în foc, ca toate alcătuirile şi încheieturile tale să se facă cenuşă şi să se arunce în vânt".*

Deci, îndată a poruncit muncitorul să ardă un cuptor mare cu smoală, cu cârlţi şi cu vreascuri. Şi, făcându-se aceasta, flacăra cuptorului ieşea la o înălţime ca de şaizeci de coţi, încât se întunecase văzduhul de fum. Atunci Laodichie a zis către sfânt: *"Jertfeşte zeului Dionis".*

Iar mucenicul tăcea.

Şi iarăşi a zis muncitorul: "Până când vei petrece în nesupunerea ta? Vezi focul cel gătit pentru tine! Deci, cunoaşte puterea zeului Dionis şi te închină lui".

Răspuns-a sfântul: "Ţi-am zis ţie, o, antipate, că nu mă voi închina pierzătorului de suflete omeneşti, cel surd, orb şi mut. Să ştii că cel ce se numeşte de tine Dumnezeu, nu este Dumnezeu, ci idol".

Răspuns-a Laodichie cu mânie: *"O, blestematule, au doar acela este idol, care are întru sine putere dumnezeiască? Pentru că puterea aceea ce este în el, primeşte de la noi jertfe şi ne dăruieşte nouă mântuire".*

Zis-a către dânsul sfântul: "Oare vei voi ca, apropiindu-mă, să jertfesc dumnezeului tău şi toţi, văzându-mă aducând jertfă, să cunoască puterea lui Dionis?"

Laodichie a zis: *"Închină-te şi jertfeşte şi atunci vei cunoaşte puterea aceluia".*

Deci, intrând Sfântul Mochie în capiştea idolească, s-a însemnat cu semnul Sfintei Cruci şi într-armându-se astfel cu arma lui Hristos asupra diavolului, a stat unde era idolul lui Dionis întărit şi s-a rugat către adevăratul Dumnezeu, zicând: ***"Stăpâne, Cel ce ţii toată făptura şi toate le-ai zidit prin Hristosul Tău; Cel ce ai ruşinat pe diavolul cel înstrăinat de adevărul Tău şi ai dăruit fericirea înţelepciunii celor ce se tem de Tine, Doamne şi cinstesc numele Tău cel sfânt; Cel ce ai sfărâmat idolii Babilonului şi ai arătat adevărata credinţă a proorocului Daniil, Cel ce ai făcut zadarnic urâtul altar idolesc prin cei trei tineri ai Tăi şi ai stins văpaia focului în cuptor; Cel ce ai înecat pe învârtoşatul Faraon în adâncul mării, Cel ce ai ascultat rugăciunile lui Moise şi ai scos prin toiag apă din piatră; Tu, Cel ce eşti acum şi ai fost şi mai înainte şi vei fi Împărat veşnic, auzi-mă pe mine robul Tău, că iată mă rog Ţie; vino în ajutorul meu şi arată puterea Ta acelora care socotesc adevărul drept minciună, să Te cunoască pe Tine unul, adevăratul şi veşnicul Dumnezeu şi să izgonească întunericul rătăcirii închinării de idoli!"***

Astfel rugându-se, a strigat cu mare glas către idol, zicând: ***"Dionise, netrebnic şi deşert, mut şi surd, îţi poruncesc ţie, în numele cel mare şi prea slăvit al Hristosului meu, Cel ce locuieşte întru cei de sus, să cazi din întărirea ta şi să te întinzi pe pământ, ca să se arate la toţi neputinţa ta".***

Deci, îndată s-a cutremurat pământul şi capiştea şi a căzut idolul cu mare zgomot, risipindu-se ca praful şi au fugit afară toţi cei ce erau acolo de frică şi se mirau de lucrul ce se făcuse.

Atunci Sfântul Mochie a zis către antipatul Laodichie: "Iată, vezi înşelăciunea diavolească care afundă pe oameni în moarte; deci, vino şi adună praful zeului tău spre care ai nădăjduit şi cunoaşte în ce fel de pierzare stai".

Iar Laodichie s-a mâhnit foarte, fiindu-i jale de idolul lui, Dionis şi îndată a poruncit ca, bătând pe sfânt, să-l arunce în cuptorul cel ars.

Deci, fiind sfântul aruncat în foc, stătea în mijlocul văpăii ca într-o grădină frumoasă şi cânta binecuvântând pe Dumnezeu. Acolo se vedeau, împreună cu dânsul cântând trei bărbaţi, între care unul era luminos la faţă ca soarele şi a cărui strălucire covârşea lumina focului.

Iar Sfântul Mochie zicea în foc: "Îţi mulţumesc, Stăpâne, Dumnezeul părinţilor noştri, Căruia toate se supun! Bine eşti cuvântat, Doamne al puterilor, Făcătorul tuturor oştilor cereşti, Cel lăudat de gurile Sfinţilor Arhangheli, care au fost de faţă în văpaie cu cei trei tineri şi Tu Te-ai văzut al patrulea! Rogu-mă Ţie, Mântuitorul meu, revarsă văpaia cea înfocată a acestui cuptor aprins şi arde pe antipatul acesta. Pune asupra lui mânia Ta cea nesuferită şi pierde-l cu iuţimea Ta, ca toţi să ştie că Tu eşti în cer, Unul Adevăratul Dumnezeu".

Îndată văpaia din cuptor s-a întins până la antipat, arzându-l şi prefăcându-l în cenuşă împreună cu zece ostaşi, care stăteau înaintea lui, încât n-a rămas nici o părticică din trupurile lor, pentru că mânia lui Dumnezeu i-a pierdut. Tot poporul care era acolo s-a înfricoşat şi a fugit departe de cuptor, iar sfântul a ieşit din foc întreg şi nevătămat.

După o minune prea slăvită ca aceasta, Talasie, mai marele cetăţii, umplându-se de mânie, a prins pe Sfântul Mochie şi l-a închis în temniţă. După douăzeci de zile a venit în cetatea aceea alt antipat, cu numele Maxim şi înştiinţându-se de sfânt şi de pieirea lui Laodichie, s-a sfătuit cum ar putea să piardă pe mucenic. Deci, şezând la judecată într-un loc înalt, la vederea tuturor, a pus de faţă pe robul lui Hristos şi a zis către el: *"Spune-mi numele şi naşterea ta".*

Sfântul a răspuns: "De voieşti să ştii neamul şi numele meu, află că tatăl meu se numea Evfratie, iar maica mea, Evstatia, care curăţindu-mă cu Sfântul Botez, m-au numit Mochie. Ei m-au crescut în dreapta credinţă creştinească, învrednicindu-mă de rânduiala preoţească în Biserica lui Hristos, Dumnezeul meu şi acum, iată, m-am apropiat de bătrâneţe".

Iar Maxim a zis: *"Ce au fost părinţii tăi?"*

Răspuns-a sfântul: "Tatăl meu a fost cetăţean al marii cetăţi Roma, cinstit cu rânduiala ostăşească, iar maica mea a fost fiica antipatului Lampadie".

Zis-a Maxim: *"Dacă eşti de aşa neam cinstit, cum te-ai dat la vrăjitorie, care lucru nu este cuviincios acesteia şi ai sfărâmat pe marele zeu Dionis şi pe antipatul Laodichie, prietenul împărătesc, l-ai ars şi ai făcut deşarte jertfele de prăznuiri?"*

Răspuns-a Sfântul Mochie: "Nu eu, ci Atotputernicul meu Dumnezeu, Domnul nostru Iisus Hristos, a sfărâmat idolul cel fără de suflet al lui Dionis şi a ars cu focul mâniei Sale pe vrăjmaşul Său, Laodichie; iar eu, cu frică slujind

Stăpânului meu din toată inima, mărturisesc cu gura mea prea sfânt numele Lui".

Maxim a zis: *"Încetează de la nebunia ta şi apropiindu-te, jertfeşte lui Apolon, ca să nu mori rău".*

Mucenicul a zis: "Rău voi muri dacă voi uita facerile de bine şi scutirile adevăratului Dumnezeu, jertfind acelor care sunt idoli".

Atunci Maxim a poruncit să lege pe mucenic de două roţi, ce erau rânduite spre muncire, ca, întorcând roţile, să-l sfărâme şi să-i rupă încheieturile.

Dar sfântul, muncindu-se, zicea: "Cât de dulce este dragostea cea către Dumnezeu", iar către muncitori zicea: "Fă cu sârguinţă voia tatălui tău, diavolul, pentru că doresc tot felul de munci şi de morţi pentru Hristos, Dumnezeul meu".

După aceea s-a rugat, zicând: ***"Stăpâne, dătătorule al gândurilor celor curate, ajutătorule, sprijinitorule şi izbăvitorul meu, mulţumesc Ţie, că m-ai învrednicit pe mine nevrednicul a intra în nevoinţa aceasta şi mi-ai ajutat asupra diavolului. Tu eşti Dumnezeu, Cel ce întăreşti mintea mea, ca să nu o biruiască gândurile cele necurate; fă ca să se îndulcească întru Tine, Făcătorul meu, că mare este numele Tău, celor ce Te iubesc pe Tine".***

Rugându-se astfel sfântul s-au sfărâmat roatele şi dezlegându-se, era sănătos. Şi s-au mirat de această minune toţi cei ce priveau; iar muncitorul s-a ruşinat că nu a biruit şi aprinzându-se de mânie asupra mucenicului, a poruncit să-l arunce în temniţă.

După trei zile, scoţându-l la privelişte, l-au dat fiarelor să-l mănânce, dând drumul la doi lei ce răcneau de foame. După ce leii s-au apropiat de mucenic, s-au plecat înaintea lui şi cuprinzându-i picioarele, i le lingeau, ca şi cum le-ar fi sărutat.

Poporul, văzând acestea, a strigat: "Să se elibereze dreptul acesta, pe care Dumnezeu îl iubeşte şi fiarele îl cinstesc".

Atunci antipatul Maxim a trimis pe mucenic la ighemonul Filipisie din Perint, cetatea Traciei, care acum se numeşte Eraclea, scriind toate cele ce s-a făcut cu dânsul. Acel ighemon, ţinând pe sfânt în temniţă opt zile, a poruncit să-l ducă în Bizanţ, ca acolo să i se taie capul.

După ce l-a dus la locul cel de tăiere, mucenicul, ridicându-şi ochii spre cer, a zis: ***"Bine eşti cuvântat, Doamne, Cel ce ai zidit veacurile şi aduci la săvârşire nevoinţele sfinţilor, primeşte în pace sufletul meu!"***

Atunci s-a auzit glas din cer, zicându-i: "Bucură-te, Mochie, nevoitorule cel bun, care arătat ai biruit puterea muncitorului! Vino şi te sălăşluieşte împreună cu părinţii tăi în împărăţia cerească. Fiindcă te-ai ostenit în lume, acum odihneşte-te şi te veseleşte în cer".

Astfel i s-a tăiat capul Sfântului Mochie, mucenicul lui Hristos, săvârşindu-şi nevoinţa sa cea purtătoare de chinuri în a unsprezecea zi a luni mai, în care zi, binecredinciosul împărat Constantin îi făcea praznic, zidind o biserică în numele lui, unde a pus cinstitele lui moaşte şi în ziua pomenirii lui a făcut înnoirea cetăţii, pe care a numit-o cu numele său, Constantinopol.

Deci, dacă cineva prăznuieşte sfânta pomenire a mucenicului lui Hristos, Mochie, să creadă că va avea parte cu el de darul Domnului nostru Iisus Hristos, căruia, împreună cu Tatăl şi cu Sfântul Duh, se cuvine cinste, slavă şi închinăciune în vecii vecilor. Amin.

Sfântul sfințit mucenic Mochie - drumul spre sfințenie

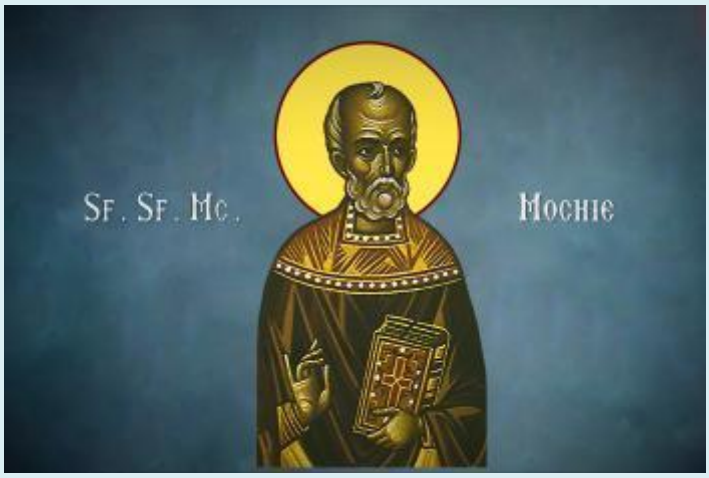

Preot pe vremea împăratului păgân Diocleţian, Sfântul Mochie a sfărâmat capiștea idolească și a scăpat nevătămat din multe chinuri. În cele din urmă, i-a fost tăiat capul, în ziua pomenirii lui fiind înnoită cetatea, primind numele de Constantinopol.

***

Trăind pe vremea împăratului păgân Diocleţian, Sfântul Mochie era preot în partea Macedoniei. Și stând în mijlocul poporului, propovăduia în toate zilele spre trezirea închinătorilor la idoli din amăgirea lor.

Venind antipatul Laodichie în cetate și aflând că Mochie îi întoarce pe păgâni la dreapta credință, s-a mâniat și a poruncit să fie adus la judecată.

Și a fost spânzurat cuviosul, fiindu-i trupul strujit până la oase și fiind muncit până când nici chinuitorii nu mai aveau putere.

Fiind dus apoi la capiștea idolească, s-a rugat Domnului și a strigat cu putere, încât s-a cutremurat pământul și s-a prăbușit idolul. Ca pedeapsă, Sfântul Mochie a fost aruncat în cuptorul cu foc, unde stătea nevătămat și cânta cântare de slavă Domnului, împreună cu trei îngeri. Și întinzându-se flacăra, atât antipatul, cât și cei zece ostași ai său au pierit arși.

Venind alt antipat, Sfântul Mochie a fost întins pe roți, ca să fie învârtit și să moară, dar roțile s-au sfărâmat. În cele din urmă, cuviosul a fost dus în Bizanț, loc în care i s-a tăiat capul.

Fiind ridicată o biserică în numele lui pentru a adăposti cinstitele sale moaște, în ziua pomenirii lui a fost înnoită cetatea, primind numele de Constantinopol.

Sinaxar - Pomenirea Sfântului sfinţitului mucenic Mochie

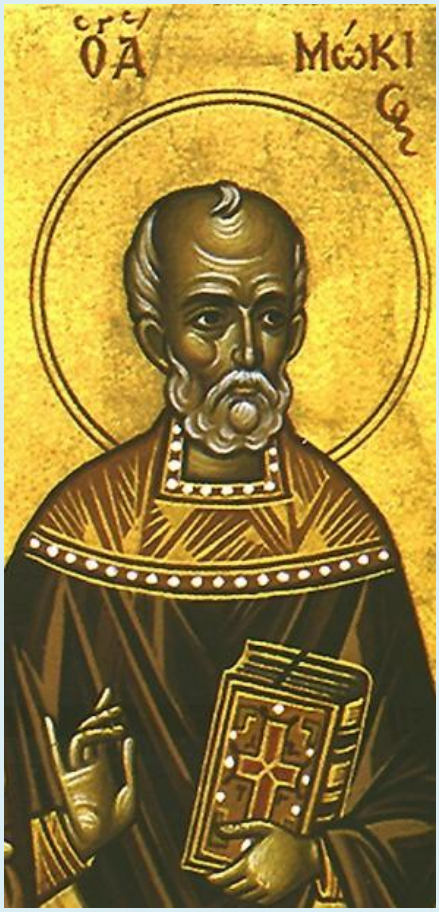

În această lună (mai), în ziua a unsprezecea, pomenirea Sfântului sfinţitului mucenic Mochie.

Acesta a fost în zilele împăratului Diocleţian şi ale lui Laodichie, proconsulul Europei. ***Şi era preot al sfintei biserici a lui Dumnezeu celei din Amfipol. Părinţii lui se numeau Eufratie şi Eustatia, trăgându-se din Roma cea veche, de bun neam şi bogaţi. Sfântul Mochie se nevoia pururea la învăţătură şi propovăduia pe Hristos, şi poruncea şi-i sfătuia pe toţi să se apere de rătăcirea idolilor.***

Deci făcând proconsulul jertfă la zeul fals Dionis şi adunându-se închinătorii de idoli, s-a apropiat sfântul şi a răsturnat jertfelnicul.

Iar când l-au prins a mărturisit pe Hristos Dumnezeu adevărat şi a fost supus la felurite şi cumplite chinuri, de către proconsulul Laodichie, iar după moartea acestuia sfântul a fost chinuit de prinţul Talasie şi proconsulul Maxim.

Astfel fiind dat la fiare, acelea nu-i stricară nimic. Pentru aceasta tot poporul a strigat ca să-l slobozească şi a fost trimis către stăpânitorul Filipisie, la Perintos cetate a Traciei, care acum se cheamă Iraclia.

Şi de acolo a fost trimis la Bizanţ, unde i s-a tăiat capul şi a fost îngropat la o milă de loc de la cetate în lături.

Iar după aceea, zidindu-i marele Constantin o biserică înfrumuseţată şi de mult preţ, a fost mutat sfântul în ea.

Sinaxar - Sfântul sfințit mucenic Mochie Preotul - 11 mai

https://www.trinitas.tv/sfantul-sfintit-mucenic-mochie-preotul-11-mai-2/

***

Sfântul Mochie este un nume cunoscut celor pasionați de istoria cetății Constantinopolului. Biserici dedicate lui, rezervoare de apă ale cetății puse sub ocrotirea sa, Sfântul Mochie era un cunoscut atât creștinilor locali, cât și al pelerinilor ajunși în vizită în strălucitoarea capitală a Bizanțului.

Detalii despre viața și petrecerea Sfântului Mochie aflăm dintr-un cuvânt elogios scris de către un anume monah Mihail.

Mochie s-a născut în orașul Amfipoli în provincia Macedoniei. A copilărit aici, și pentru că viața sa a fost exemplară, bunul Dumnezeu a rânduit ca tot în acest oraș să fie ridicat la demnitatea preoției.

Perioada în care a trăit Sfântul Mochie a fost perioada în care creștinismul era o religie nepermisă în imperiu. Acuza principală era aceea de ateism. Adică creștinii erau acuzați de faptul că refuzau să se închine zeilor patriei și prin aceasta atrăgeau mânia zeilor care afecta astfel întreaga comunitate. Nu întâmplător foarte multe surse atestă învinuirea creștinilor pentru orice calamitate sau eveniment negativ.

Acest refuz al acceptării creștinilor a luat forme politice de represiune. Sfântul Mochie a trăit în timpul lui Dioclețian, unul dintre cei mai aprigi persecutori ai

creștinilor. Pentru că Mochie nu a pregetat să-și mărturisească credința în singurul Dumnezeu adevărat căruia se cuvine închinarea a fost denunțat de către păgâni.

A fost dus înaintea guvernatorului roman. Acesta, încercând să-l facă să renunțe la comoara credinței sale l-a forțat să jertfească zeului Dyonissos sau Bacchus. Fidel Mântuitorului Hristos nu s-a supus poruncii și, în consecință a fost supus la torturi îngrozitoare. Supraviețuind în mod minunat a fost trimis apoi la Perint, în Heracleea Traciei și de acolo în localitatea Bizantium, locul în care avea să se construiască de către împăratul Constantin viitoarea capitală a imperiului, Constantinopolul.

Aici, îndurând alte presiuni și chinuri, într-un final Sfântul Mochie a fost decapitat. Creștinii nu au uitat. I-au cinstit memoria și rămășițele sale trupești din cele mai vechi timpuri.

Deasupra mormântului său, încă de timpuriu, s-a înălțat o biserică dedicată lui, ctitoria fiind atribuită chiar împăratului Constantin. Biserica se afla în partea de vest a Constantinopolului.

Tot în acea biserică a fost înmormântat în 402 Dioscor, unul dintre celebrii monahi numiți „frații lungi” persecutați de Teofil al Alexandriei.

Jertfa Sfântului Mochie, la fel ca jertfa tuturor martirilor vechi sau noi ai Bisericii reprezintă momente istorice care sunt comemorate an de an de bine credincioșii creștini. Momente de har, momente de binecuvântare, prin care suntem întăriți în credință, din care învățăm cum dragostea de Dumnezeu biruiește moartea.

Arhid. Ştefan Sfarghie - Sinaxar - Sfântul sfinţit mucenic Mochie preotul

Sfântul Mochie a trăit pe vremea împăratului Diocleţian (284-305) şi era din Roma. Fiind preot al bisericii din cetatea Amfipoli, care este în părţile Macedoniei, se nevoia învăţând şi propovăduind păgânilor Evanghelia lui Hristos, pe care îi aducea la adevărata credinţă.

Dându-se poruncă tuturor locuitorilor din acele locuri să aducă jertfe zeului Dionisos, mulţi dintre creştini fugeau în ascunzători, de frica persecuţiilor. Văzând atâta spaimă de moarte, Sfântul Mochie s-a hotărât să dea creştinilor o pildă de bărbăţie, înfruntând orice primejdie.

Astfel, în ziua hotărâtă pentru aducerea jertfelor, Mochie a mers în capiştea idolilor şi ridicând glas, a răsturnat altarul lui Dionisos, cu tot ce era pe el, ca să arate că idolii sunt fără putere.

Atunci, păgânii l-au prins şi l-au dus la dregătorul cetăţii, care, aflând că Mochie este preot creştin, a poruncit să fie chinuit. După ce i-au strujit tot corpul, l-au aruncat în mijlocul focului, dar el a rămas nevătămat.

A stat după aceea multă vreme în temniţă, până când un alt dregător, Maxim, l-a scos de acolo şi l-a îndemnat să se lepede de Hristos. Sfântul Mochie a rămas însă tare în credinţă şi pentru aceasta i s-a tăiat capul.

Pe locul unde şi-a primit sfârşitul, împăratul Constantin cel mare a ridicat o prea frumoasă biserică.

Iulian Dumitraşcu - Calendar ortodox - Sfântul sfinţit mucenic Mochie preotul; Sfântul ierarh Metodie şi Sfântul cuvios Chiril, luminătorii slavilor

Sfântul sfinţit mucenic Mochie - a trăit în secolul al III-lea și a fost preot în Amfipol. Părinții lui erau de bun neam și bogați. Sfântul propovăduia pe Domnul Hristos și îi învăța pe toți să nu se închine idolilor.

Pentru că a răsturnat un jertfelnic al unui zeu păgân, mărturisind cu mult curaj pe Mântuitorul Iisus Hristos, Mochie a fost ucis în Bizanț, în jurul anului 295. Înainte de a muri, i-a mulțumit lui Dumnezeu. Ultimele lui cuvinte au fost: Doamne, primește sufletul meu în pace.

Mai târziu, Sfântul împărat Constantin cel mare a construit o biserică în cinstea Sfântului martir Mochie, în care au fost așezate sfintele sale moaște.

***

Sfinții Metodie și Chiril, apostolii slavilor - Constantin (mai târziu Chiril) și Mihail (mai târziu Metodie) s-au născut la începutul secolului al IX-lea în Tesalonic într-o familie senatorială. Anii exacți ai nașterii sunt necunoscuți. Constantin, cel mare, se crede că s-a născut în 826, în timp ce Metodie se crede că s-a născut în 827.

Tatăl lor, Leon, era drungarios, adică guvernator al themei (regiune militar-administrativă a Imperiului Bizantin) din Tesalonic, a cărei jurisdicție cuprindea și slavii din Macedonia.

Se crede că mama lor a fost de origine slavă. Fiind crescuți într-o zonă bilingvă, cu vorbitori de slavonă și greacă, cei doi frați au ajuns la o cunoaștere aprofundată a ambelor limbi. Ca urmare a poziției familiei lor, cei doi frați au beneficiat de o educație aleasă.

Constantin și Mihail și-au pierdut tatăl la o vârstă fragedă și au fost crescuți sub protecția unchiului lor, Teoctist, care era un demnitar de rang înalt al guvernului bizantin, responsabil cu comunicațiile poștale și cu relațiile diplomatice ale imperiului.

În anul 843, el l-a chemat pe Constantin la Constantinopol pentru a-și continua studiile la universitatea de acolo. În Constantinopol, el a fost hirotonit diacon. Deoarece Constantin era un bun cunoscător al teologiei și se putea exprima cu ușurință în arabă și ebraică.

Prima sa misiune pe lângă Califul Abbasid Al-Mutawakkil a fost să discute principiile Sfintei Treimi cu teologii arabi și astfel să îmbunătățească relațiile diplomatice ale imperiului cu Califatul Abbasid.

De asemenea, Teoctist a aranjat ca Mihail să primească o poziție în administrația slavă a imperiului. Curând, el s-a retras la mănăstirea din Muntele Olimp unde a fost tuns cu numele de Metodie.

Clerul german folosea latina ca limbă liturgică pentru a-și menține influența în Moravia și, astfel, nu au fost deloc încântați de activitatea lui Constantin și Metodie, folosind această deosebire pentru a-i ataca pe cei doi frați.

După ce au lucrat câțiva ani, cei doi frați au fost chemați de Papa Nicolae I să vină în fața Bisericii din Roma și să-și apere activitatea care o desfășurau în jurisdicția Romei.

Cu toate acestea, înainte de sosirea lor la Roma, Nicolae a murit în 869 și a fost succedat de Adrian al II-lea. După ce Adrian a fost convins de ortodoxia celor doi frați, el a aprobat folosirea limbii slavone în cultul bisericii și le-a cerut să-și continue activitatea.

El l-a hirotonit atunci pe Metodie ca episcop. Constantin a îmbrăcat rasa monahală într-o biserică greacă din Roma. El a primit numele de Chiril, nume sub care este cunoscut de obicei.

Chiril nu s-a mai întors în Moravia deoarece a murit la scurt timp după acestea. Data morții lui Chiril nu este cunoscută, dar se pare că a avut loc curând după hirotonirea sa, amândouă petrecute probabil în februarie 869, iar decesul său a survenit, cel mai probabil, în 14 februarie.

Adrian al II-lea a reînființat vechea eparhie de Panonia, ca prima eparhie slavă de Moravia și Panonia, independentă de germani, la solicitarea prinților slavi Rastislav, Sviatopluk și Kocel.

Aici, Metodie a fost numit arhiepiscop al noii eparhii. Cu toate acestea, la reîntoarcerea în Moravia în 870, regele german Ludovic și episcopii germani l-au convocat pe Metodie la un sinod în Ratisbona, unde l-au demis și întemnițat.

După ce germanii au fost înfrânți militar în Moravia, Papa Ioan al VII-lea l-a eliberat trei ani mai târziu și l-a reinstalat ca arhiepiscop de Moravia. În curând, ortodoxia sa a fost din nou pusă sub semnul întrebării de germani, în special din cauza folosirii slavonei.

Încă o dată Ioan al VII-lea a aprobat folosirea slavonei la Sfânta Liturghie, dar cu amendamentul că întâi se citea Evanghelia în latină și apoi în slavă. De asemenea, acuzatorul lui Metodie, Wiching, a fost numit episcop vicar al lui Metodie, și din această poziție el a continuat să i se opună lui Metodie.

Cu sănătatea șubrezită în urma îndelungatei lupte cu oponenții săi, Metodie a murit în 6 aprilie 885, după ce a recomandat ca succesor al său să fie numit ucenicul său, slavul din Moravia, Gorazd.

Cei doi frați sunt prăznuiți în data de 11 mai. Sfinţii Metodie şi Chiril sunt cei care au conceput alfabetul slavon, numit şi chirilic (după numele Sfântului Chiril). Acest alfabet a fost utilizat în România până în anul 1860, când a avut loc adoptarea oficială a alfabetului latin în scris.

Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfântului sfinţitului mucenic Mochie

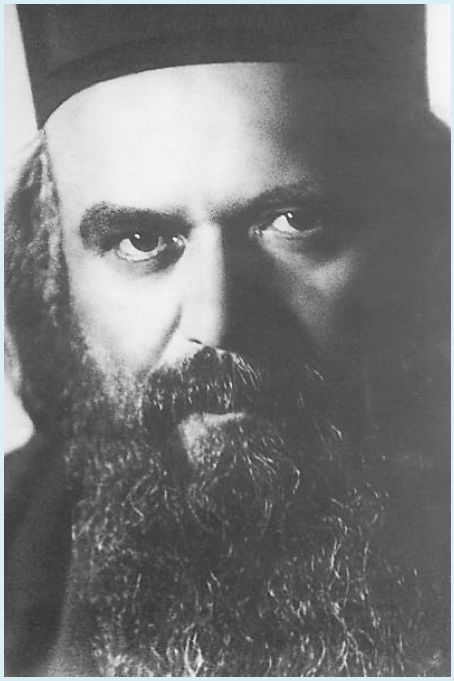

Sfântul Mochie era de neam din Roma şi presbiter în Amfipolis, o cetate a Macedoniei. El a suferit mucenicia în timpul împărăţiei lui Diocleţian.

El a dărâmat cu rugăciunea idolul zeului Dionisos. Aceasta i-a asmuţit pe anumiţi păgâni împotriva lui, în timp ce pe alţii i-a adus la sfânta credinţă.

El a fost omorât pentru Hristos prin tăierea capului, la anul 295.

Sfântul mucenic Mochie (11 mai)

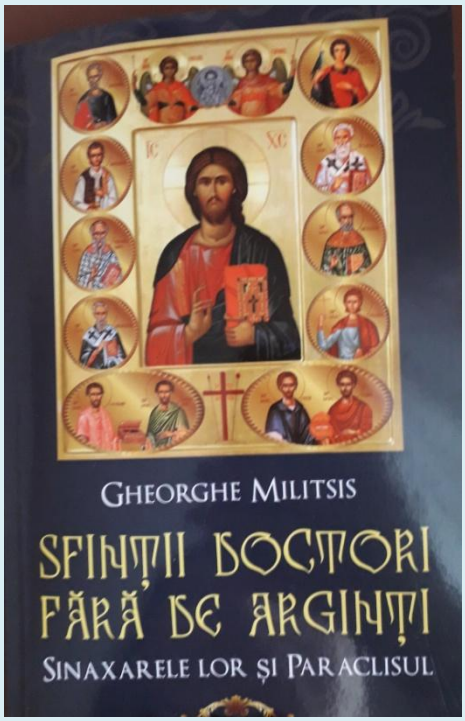

Tropar: Nici tragerea pe roată, nici leii, nici chinurile cele multe la care ai fost supus nu au reuşit să te înfricoşeze, minunatule păstor al turmei Domnului. Drept aceea, pururea alergăm la ajutorul tău, Sfinte Mochie.

***

Cu toţii cunoaştem cu ce înverşunare a prigonit credinţa creştină împăratul roman Diocleţian. O mulţime de creştini au fost martirizaţi în vremea lui pentru că l-au mărturisit pe Hristos. Printre aceştia s-a aflat şi Sfântul Mochie, preot al Bisericii din Amfipolis [1].

Sfântul mucenic Mochie era de origine din Roma, capitala imperiului. Părinţii lui, Eufratie şi Eustatia, erau oameni bogaţi, de viţă nobilă. Mochie a îmbrăţişat de timpuriu credinţa creştină şi s-a botezat. Îndeletnicirea lui principală era propovăduirea Evangheliei: se străduia să sădească în sufletele compatrioţilor lui învăţăturile creştine. Şi totodată studia medicina pentru a le alina durerea semenilor lui suferinzi.

---

[1] *Amfipolis = (în greacă Ἀμφίπολις = „în jurul oraşului) oraş elen, întemeiat pe teritoriul Traciei în anul 436/437 î.Hr. Ulterior, a fost cucerit de macedoneni şi a devenit apoi capitală provincială în Imperiul Roman. Oraşul este pomenit în Noul Testament (Faptele Apostolilor, 17,1). (n. trad.)*

Datorită virtuţilor lui, creştinii din Amfipolis l-au ales să le fie preot. Episcopul l-a hirotonit mai întâi diacon şi apoi preot.

În calitatea sa de preot a lucrat cu şi mai mult zel pentru răspândirea creştinismului. Mergea în locurile unde se întruneau compatrioţii lui şi le vorbea cu înflăcărare despre Hristos.

Într-o zi, când proconsulul [2] Laodichie se pregătea să aducă jertfă idolilor în centrul oraşului, Sfântul Mochie s-a dus acolo şi a distrus jertfelnicul respectiv. Prin urmare, a fost arestat şi a îndurat multe chinuri inumane de dragul lui Hristos. Într-un final, l-au aruncat într-un cuptor ca să-l ardă, dar Domnul Iisus, pe care Mochie îl iubea atât de mult, l-a salvat. L-au închis apoi în temniţă.

Când, după un timp, a fost numit proconsul Maxim, Sfântul Mochie şi-a mărturisit credinţa şi dinaintea acestuia, şi nu a cedat în faţa ameninţărilor lui.

L-au supus din nou la torturi. A fost tras pe roată, l-au aruncat la fiarele sălbatice şi în final l-au dus în Bizanţ şi l-au decapitat.

Creştinii l-au îngropat cu multă cinstire, în afara oraşului. Când a ajuns împărat, Constantin cel mare a zidit deasupra mormântului Sfântului Mochie o biserică măreaţă unde s-au petrecut multe minuni.

Biserica ortodoxă îl sărbătoreşte pe Sfântul mucenic Mochie la data de 11 mai.

(Extras din cartea: Gheorghe Militsis - Sfinţii doctori fără de arginţi - Sinaxarele lor şi paraclisul)

---

[2] *Proconsul = (lat. proconsul) în Roma antică era un magistrat roman care guverna o provincie, fiind învestit cu autoritatea de consul, locţiitor al consulului, (n. trad.)*

Icoane

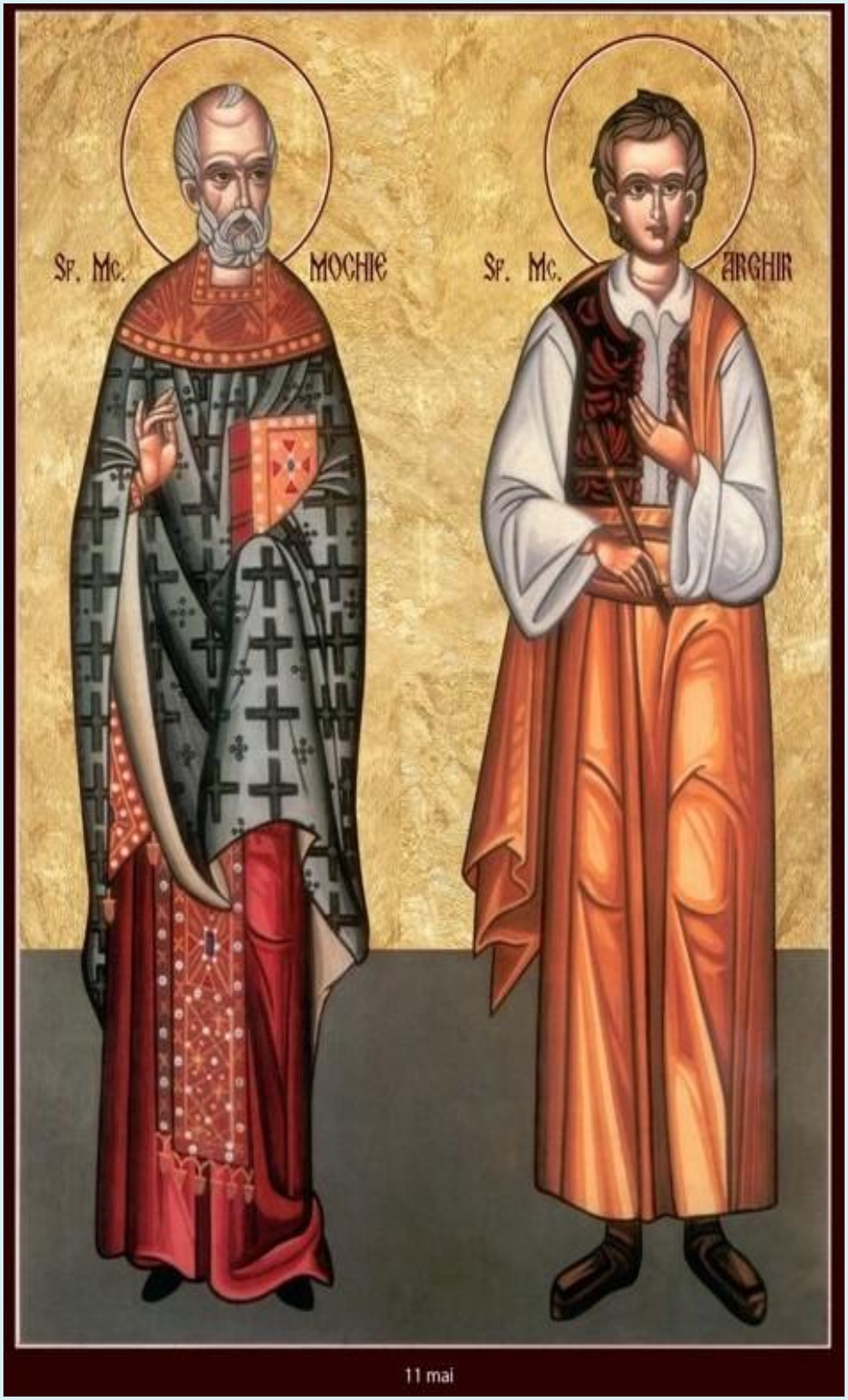

11 mai

Οι Αγιοι Μωκιος Ιερομαρτ. και Αργυρος Νεομαρτ.
11 Μαΐου

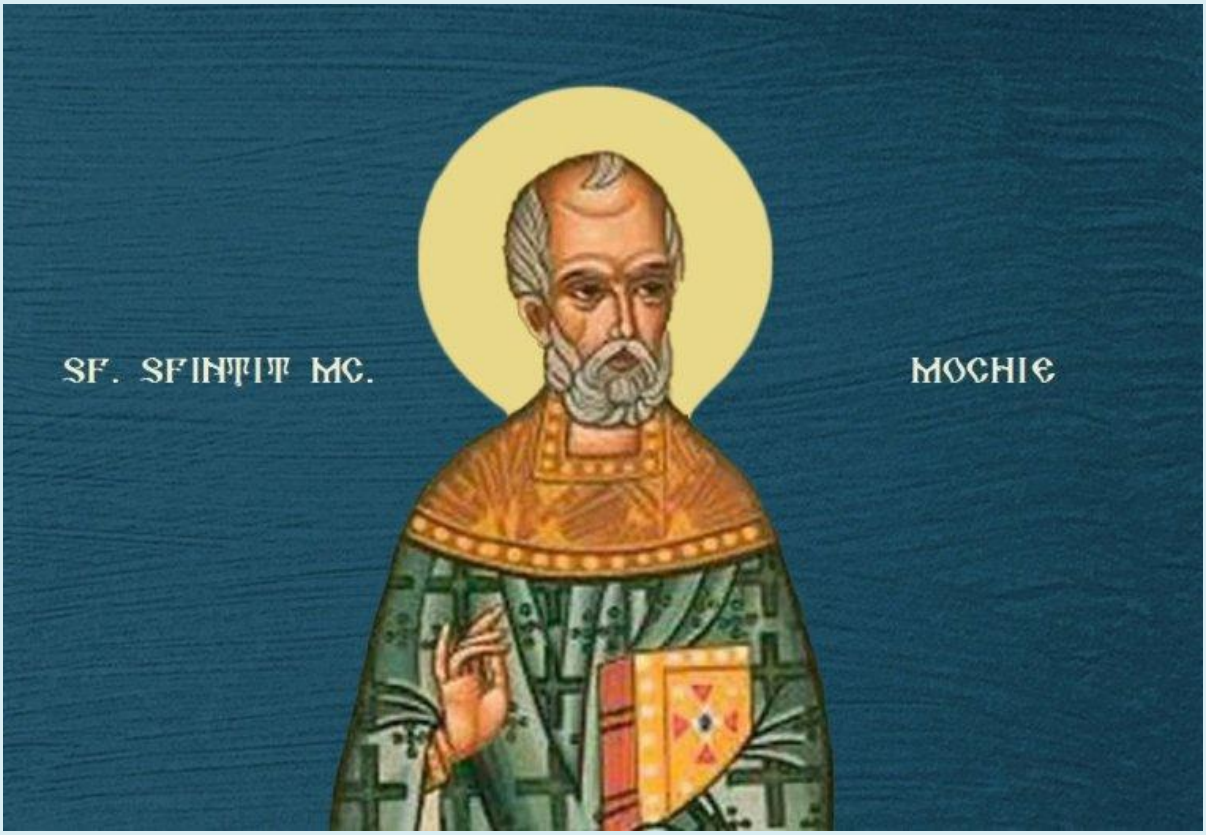
SF. SFINTIT MC.
MOCHIE

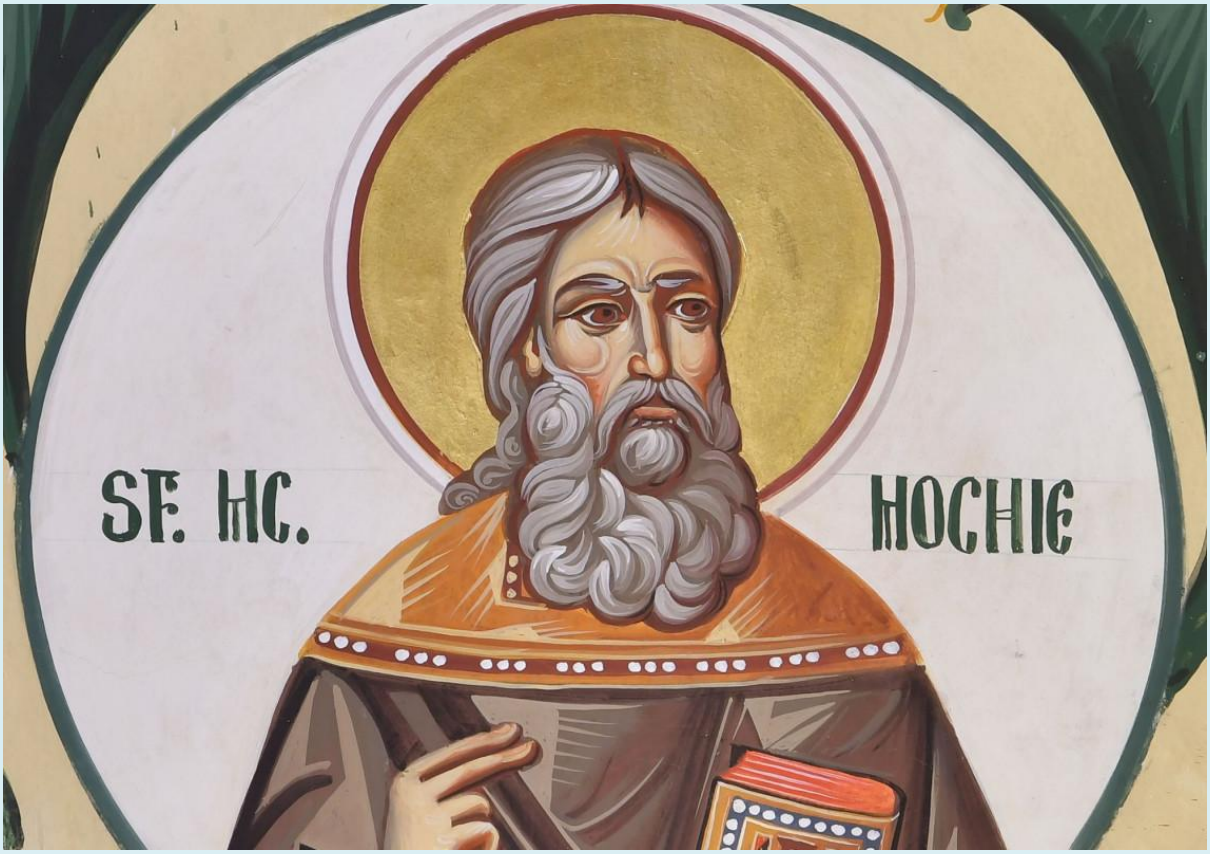
SF. MC.
MOCHIE

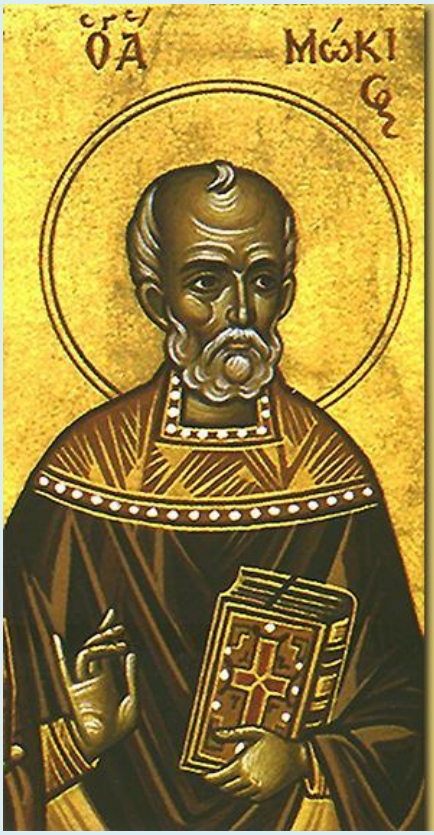

Troparul Sfântului Sfințit Mucenic Mochie

11 Mai - Glasul 4

Și părtaș obiceiurilor și următor scaunelor apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învățând și cu credința răbdând până la sânge Sfințite Mucenice Mochie, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

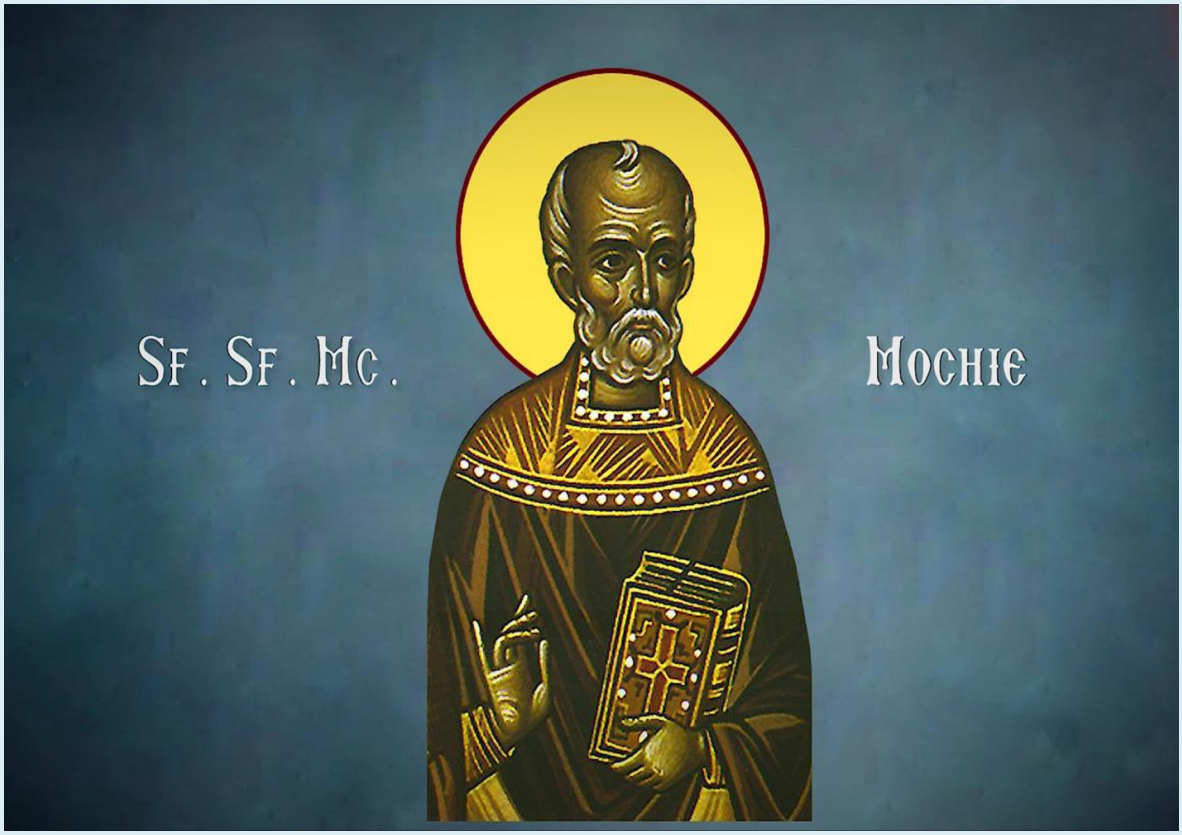

Bucură-te, Sfinte sfinţit mucenic Mochie!